

BİNBİR ROMAN

Cilt: 7 - Sayı: 158 - 25 Kuruş

23 - Mayıs - Çarşamba - 1951

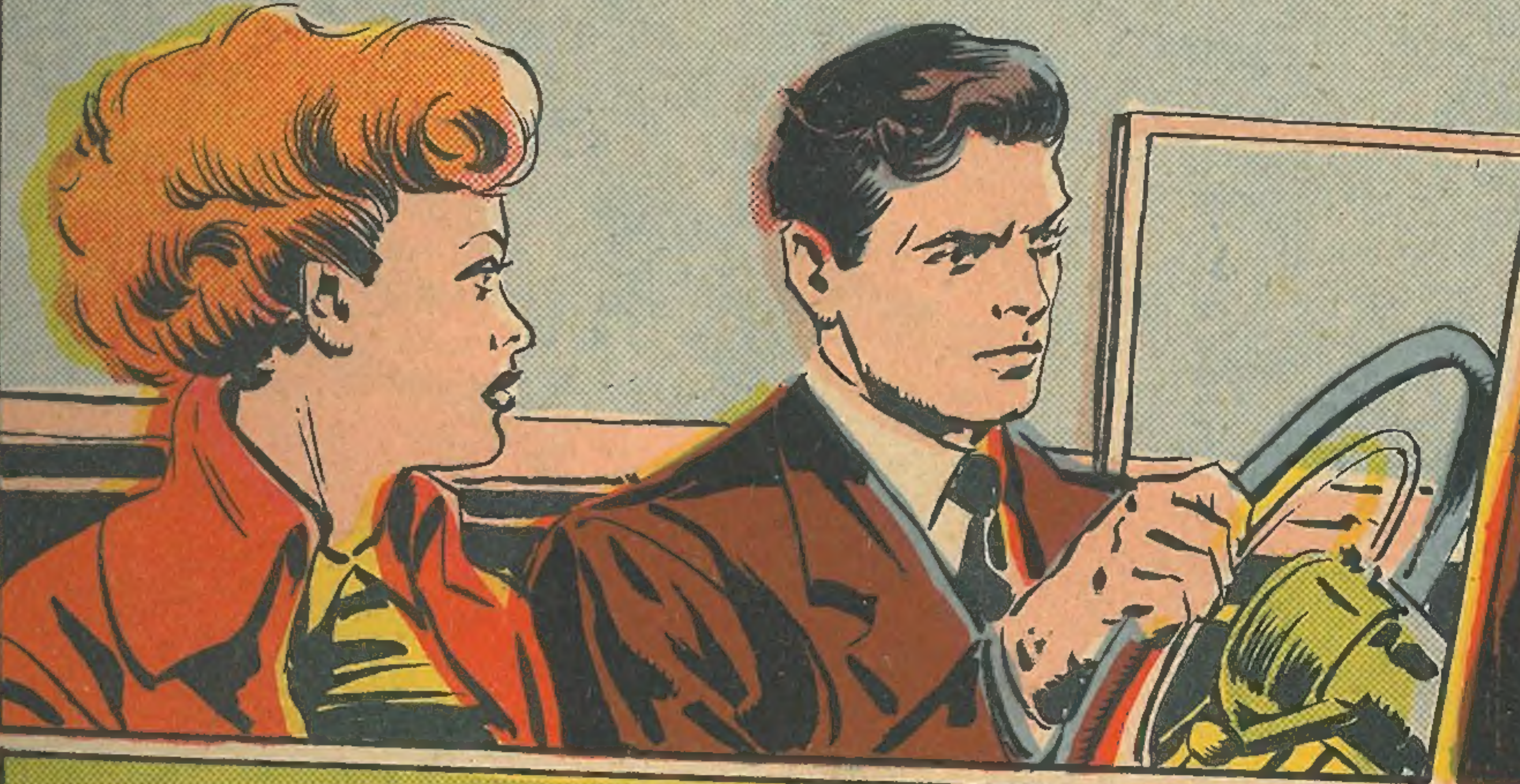
ARADIĞIM KADIN

KIZI KAĞIRMAĞA KALKTI.
BUNU ŞİMDİLİK ŞATO.
NUN BODRUMUNA
KAPATILIM. SONRA
POLİSE TESLİMEDERİZ.

TRANS DAHA ÇOK
UZAK MI PAVLO?

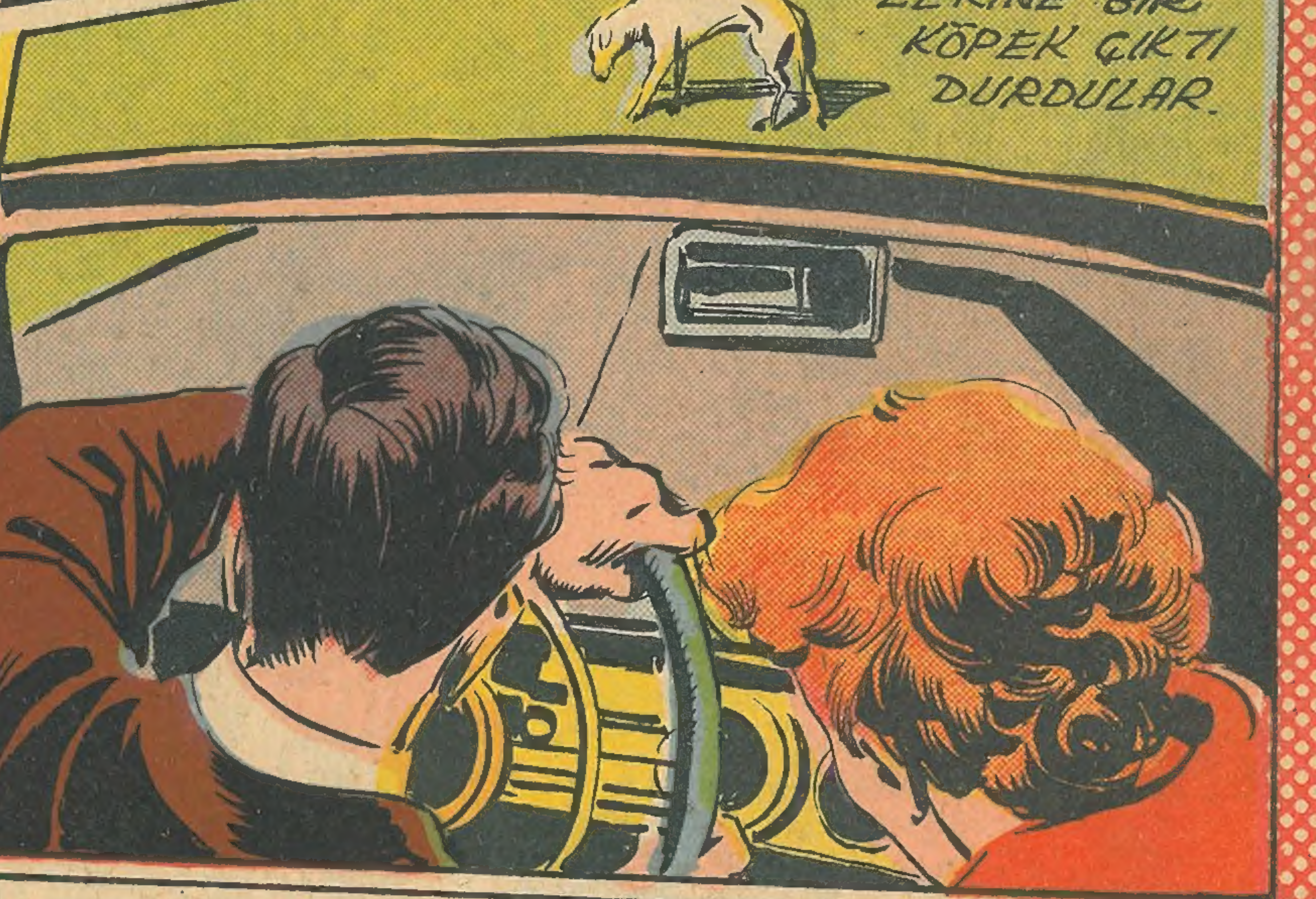
GELİYORUZ
MATİLDE..

HİÇBİR KURTULUŞ YOLU YOK..
ACABA MATİLDEYLE PAVLO NE-
YE GÖZÜKMEDİLER. YOKSA
GİTTİLER Mİ?

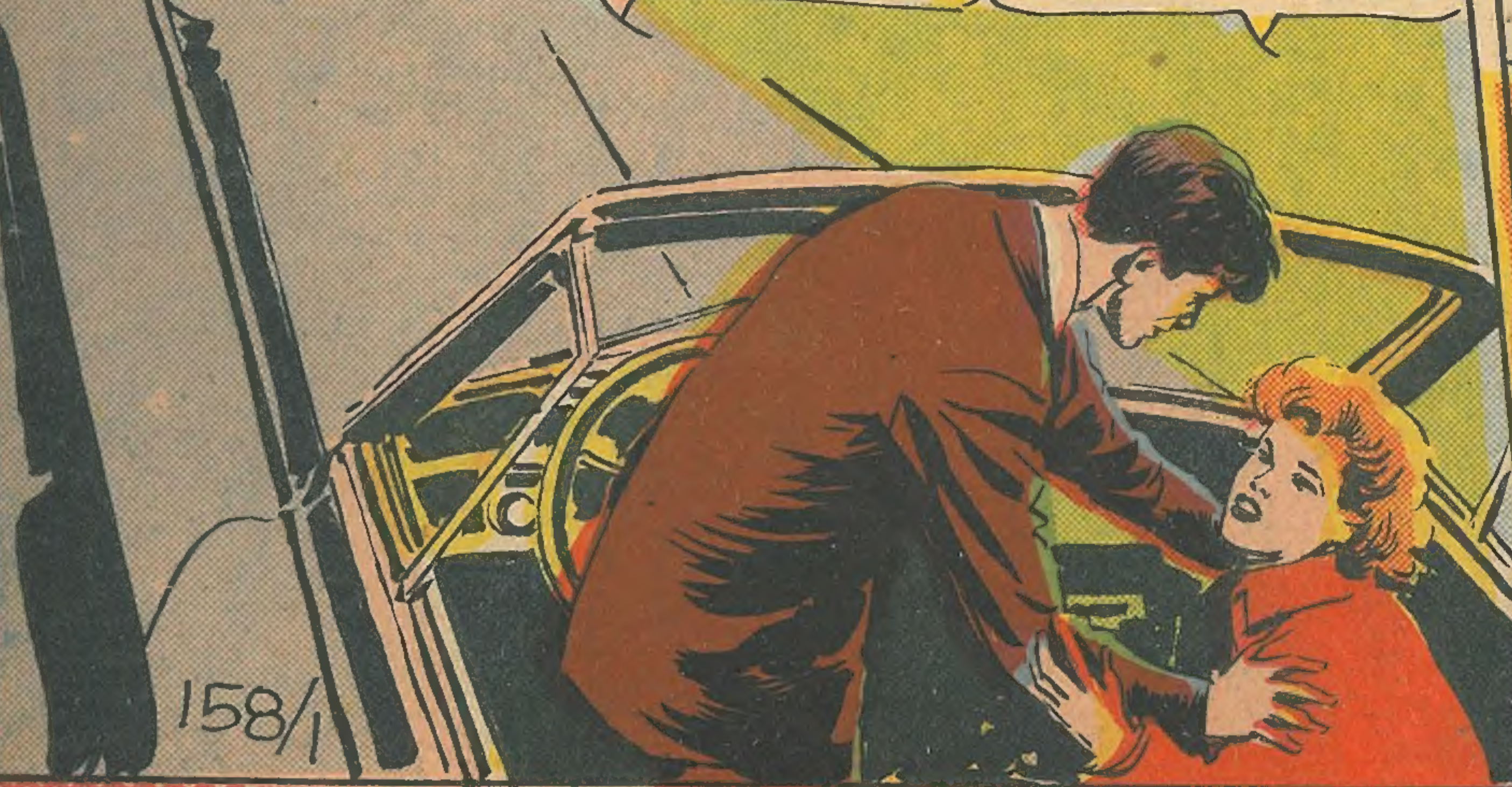
ŞEHİR YA-
RINLARINDA ÖN-
LERİNE BİR
KÖPEK ÇIKTI
DURDULAR.

MATİLDE GEL HAZIR DÜRMÜŞ
İKEN ŞU AĞAÇLIKTAKİ BİRAZ
HAVA ALALIM. BUNA ÇOK
İHTİYACIM VAR ŞEKERİM

BİR AN EWEL
GİTSEK PAV-
LO.. İÇİM
İÇİMİ YİYOR.

BİRAZ METİN OLMAN
LAZIM ŞEKERİM. ZATEN
TRANS'A GELDİK BİLE..
HEMEN OTELE GİDE-
RİZ..

BAŞIM ÇATLIYA.
ÇAK NEREDEYSE

METİN OL YAV-
RUM.. BU HER
İNSANIN AKI-
BETİ...

TAM BU SIRADA ÇOK YAKINLARINDA
BİR ÇAN SESİ DUYDULAR..

DEMEEK YAKINIMIZDA
BİR KİLİSE VARMIŞ?

66/2

HAYRET.. HEM DE
ÖLÜM OLDUĞUNU
BİLDİREN ÇAN
ÇALIYOR..

ANNEM!! ANNEMİN
CENAZESİNİ KALDIRI-
YORLAR..

ZAVALLI ANNE-
CİĞİM.. ÇOK
GEÇ KALDIK.

CENAZE HAZIR.
LİĞİ YAPIYORLAR.
BİRİNE SORALIM

158/2

AFFE-
DERSİNİZ
BAYAN.. KİMİN
CENAZESİ?

KİMSESİZ
İHTİYAR BİR
KADININ..

ARKASI
VAR

Ali Bellus'un Mezarı

Çeviren: Nihal Yeğınobalı

Heykeltraş Garica anlatıyordu: O zamanlar ekmek parasını çıkarmak için kiliselerdeki eski resimleri tamir ediyor ve mihrapları boyuyordum. Bu sayede birçok yer dolaştım. Bir seferinde çok mühim bir vazife almıştım. Bellus kilisesinin mihrap duvarındaki resimleri restore edecektim. Yanıma kendim gibi genç iki çırak alarak yola çıktım.

Bellus'da rahibin evinde kalıyor ve sabah duası bittikten sonra kilisede çalışıyorduk. Kilise İspanya'da Arap mimarisi tarzında yapılmış olan bütün binalarda bulunan o büyük güzelliğe ve sükûna sahip, geniş bir yerdi. Duvardaki, asırların tozuyla soluklaşmış melek ve aziz tasvirlerine yeni baştan can vermekten çıraqlarım ve ben büyük bir hâz duyuyor ve çalışırken şarkılar söylüyorduk.

Hem yaptığımız meraklı işin, hem de şen şarkılarımızın cazibesi işsiz güçsüz birçok yaşlı kadınları kiliseye çekiyordu. Bu kadınlar birikip bizi seyrediyor ve bazan yaptıklarımızı tenkit edecek kadar ileriye gidiyorlardı. İşlerinden bir tanesi bilhassa karışkan ve mütehakkim tavırlı bir kadındı. Diğer kadınlara ve bize karşı takındığı tepeden bakar gibi tavırlardan ve kıyafetinin düzgünlüğünden bu kadının zengin ve mevki sahibi olduğu anlaşılıyordu.

Kilisenin zemini büyük, dört köşeli taşlarla döşenmişti. En ortada ise üstü demir halkalı yuvarlak bir taş vardı. Bir gün öğleden sonra iğilmiş merakla bu halkayı ellerken Pascuala'nın (Zengin kadın) kapıda durmuş, benimkinden daha büyük bir merakla beni seyretmekte olduğunu gördüm. Benim doğruluğumu görünce Pascuala heycanla yanıma yaklaştı.

— "Taşın altında ne var?" diye sordu. "Bu taş şimdiye kadar kimse kaldırmamış. Kimse merak bile etmez ama ben daima merak ederim, acaba altında ne var diye."

— "Taşı filân kadırmadım," diye cevap verdim, "Halkaya bakıyordum."

Pascuala fazla ısrar etmedi ama inkârıma inanmadığını anlıyordum. Zaten her şeyi merak eden, daha doğrusu, merakı hastalık derecesinde olan bir kadın olduğu belliydi. Ben de insanların zayıf noktalarını bulup oynamayı severim. Eh, o zaman serde gençlik de var... Artık her gün Pascuala'nın gelişini iskeleden gözetliyor ve hemen inip yuvarlak, halkalı taşla meşgul olmağa başlıyordum. Onun merakından çatladığı belliydi. Nihayet beş, altı gün sonra dayanamayıp bana yak-

laştı ve:

— "Ne olur taşın altında ne olduğunu bana söyleyin," dedi. "Kimseye söylemem!"

Birkaç gün onu meraktan kıskandırdım. Zira taşı kaldırıp altına baktığıma artık iyice kaani olmuştu. Bu arada bizim kilisedeki işimiz

masalı anlatmağa başladım:

Taşı sadece benim bildiğim esrarlı bir dua okuyarak açıp aşağıya inmiştim. Dik ve dar bir merdivenden inince kendimi bir odada bulmuştum. Bu odadan dört bir tarafa karanlık dehlizler uzanıyordu. Dehlizlerden biri hafifçe aydınlıktı. O

Kadınlar birikip bizi seyrediyorlardı.

de bitmek üzereydi. Nihayet Bellus'da geçireceğimiz en son gün, hareketimizden bir saat kadar evvel Pascuala'yı daha fazla merakta bırakmamağa karar verdim. Onu bir köşeye çektim ve söylerken uydurduğum son derece saçma sapan bir

tarafa doğru yürüyünce içinde bin seneden beri bir lâmba yanmakta olan bir odaya varmıştım. Bu odanın ortasında, mermer bir sehpa üzerinde iri yarı bir adam yatıyordu. Adamın uzun, kır bir sakalı, büyük bir kılıcı ve başında da bir sarığı vardı. Bu korkunç adam altın gibi parlıyan bir pelerine sarılmıştı ve mermerin üzerine acaip harflerle bir yazı kazılmıştı. Bu yazıyı rahip efendi bile okuyamazdı. Ama ben sanatkâr olduğum için her şeye muktedirdim ve ondan yazıyı kolaylıkla sökmüştüm.

Heyecan ve meraktan sapır sapır titriyen Pascuala, "Ne yazıyordu?" diye fısıldadı.

Hafifçe öksürdüm. Ne uydurmalı? Vakit kazanmak için:

— "Kimseye söylemeyeceğinizden emin olabilirim, değil mi?" di-

ye fısıldadım.

Kadıncağz kimseye bir şey söylemeyeceğine belki yirmi beşinci defa yemin etti. Bu arada ben uyduracağımı uydurmuştum.

— "Mermerin üstünde, 'Burada Ali - Bellus yatıyor... Bu mezarı kendisine karısı Sara ile oğlu Macael yaptırdılar,' diye yazıyordu," dedim.

Bir saat sonra Bellus'dan ayrılmış bulunuyordum. "Ali - Bellus'un mezarı" hâdisesini birkaç ay sonra Valensiya'ya gittiğim zaman işittim.

Benden duyduklarını Pascuala derhal kocasına yetiştirmiş, kocası da havadisı ertesi gün bütün kasabaya yaymış. Kıyamet kopmuş, tabii! Her Pazar gittikleri kilisenin zemini altında Ali - Bellus diye bir adam yatıyormuş, bu adamın Sara diye bir karısı ve Macael diye bir oğlu varmış da hiçbirinin haberi yokmuş! Ali-Bellus bu kasabanın kurucusu, mübarek bir ölü, bir evliya olsa gerekmiş!

Ertesi Pazar ayından sonra rahip gidince ahali kiliseye dolmuş. Kaymakam ile Belediye reisi bile gelmişler. Başta Pascuala'nın kocası olduğu halde hepsinin elinde kazma, kürek gibi şeyler varmış. Öyle ter dökmüşler ki! Üç asırdan beri yerinden oynamamış olan muazzam taş nihayet tam iki saat uğraştıktan sonra yerinden kımıldatılmışlar. Pascuala mütemadiyen:

— "Cesaret! Metanet! Sabır! diye bağırırmış. "Unutmayın ki bu taşın altında Ali - Bellus yatıyor!"

Nihayet yuvarlak taşın altında karanlık bir ağız gibi açılan çukurla karşı karşıya kalmışlar. Ali - Bellus'un mezarına inmek her baba yığının kârı mı? Ama en son içlerinden en cesurları beline bir ip bağlatmış ve kendisini delikten aşağıya sarkıtmalarını söylemiş. Hep bir ağızdan dualar okuyarak onu aşağı sarkıtmışlar. Fakat arzın merkezine kadar inen dar ve dik merdiven nerede? Adamın daha başı dışarıdayken ayakları deliğin dibine değivermiş! Herkes:

— "Ne var aşağıda?" diye bağırırmış!

Ama aşağıda çepeçevre sağlam bir taş duvardan ve katı topraktan başka bir şeycikler yokmuş. Yukarıdakiler buna inanmak istememişler:

— "Dikkatli bak! Aral!" diye bağırırmışlar. Sonunda ona inanmıyarak yerine başkasını indirmişler. Hepsi birer birer deliğe inmişler ve nihayet hiçbir şey olmadığına kaani olmuşlar.

Kızmışlar demek pek hafif bir tâbir olur. Köpürmüşler. Küplere binmişler. Hele senelerden beri herkese tepeden bakan Pascuala kadınların dilinden çok çekmiş... Yani Ali - Bellus'un mezarı yüzünden Bellus'da büyük bir kıyamet kopmuş...

Birisi Garcia'ya: "Bir daha Bellus'a gittin mi?" diye sordu.

Garcia güldü:

— "Nerede bende o cesaret? Bellus'lu ahbaplara hâlâ arada bir rastlıyorum. Bana karşı pek candan davranıyorlar. Hepsi de Ali - Bellus masalına hiçbir zaman inanmadıklarını söyliyerek inananlarla alay edip bol bol gülüyor ve beni mutlaka Bellus'a davet ediyorlar... Davet ederlerken samimiyetle gülümsüyorlar ama hepsinin de gözlerinde nedense tuhaf bir pırıltı seziyorum ve anlıyorum ki bir kuzu için kurt ini ne kadar emin bir yerse benim için de Bellus o derece emindir!"

BİRBİR ROMAN

Her hafta Carriamba günleri için hikâye romanı mecmuası

DRES: TÜRKİYE YAYINEVİ Ankara caddesi 3 - İstanbul

BONE: Yıllık 150 sayı 12 lira 6 aylık 25 sayı 6 lira

AHİBİ: TAHSİN DEMİRAY Yazı işleri için idare eden:

CELAL DEMİRAY - Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

SIYAH PELELERİN Lİ ADAM

YAZANI: RAFAEL
SABATINI

Tarini Aşk ve Macera Romanı: 34

Halk nefes bile almıyor. Yalnız ihtilâlcilerin sesleriyle at nalının şakırtısı duyuluyordu. Bütün bunların üstünde kilisenin çan sesleri ortalığı inletiyordu.

Gervase'a bütün bu gördükleri hayal imiş gibi geliyordu. Kala-balığın bir ekin tarlası gibi dalgalanışı onu kendisine getirdi. Sağdan başlayarak halk yere diz çöküyordu.

Üstündeki altın işlemeli kırmızı kumaşın uçları yere sürünen beyaz bir katıra binmiş, kırmızılar içinde bir adam görüldü. Daha evvel geçen baştan aşağı siyahlar giyinmiş adamlardan sonra bu göz alıcı bir değişiklik göstermişti. Baş enkizisyoncu ayaklarının ucundan başının üstüne kadar bir alev gibi idi. Kendisini bir yığın usak ve mızraklı askerler takip ediyordu. Baş enkizisyoncu atının üstünde dimdik duruyor, sağ elinin üç parmağını birleştirmiş, halkı takdis ediyordu.

Sir Gervase bu adamın, Âli Meclis Reisi, Kastilya baş enkizisyoncusu, Toledo baş piskoposu, İspanya papası kardinal olduğunu anlamakta gecikmedi.

Kardinal geçtikçe halk tekrar ayağa kalkıyordu. Gervase hâlâ yanında duran memura dönerek, mektubu verebilmesi için kendisine yol açmalarını rica etti. Adam:

— Hayır, dedi. Alay geçerken imkân yok. Sorra bir çaresine bakarız...

Halk şimdi bağırıp, çağırmağa başlamıştı. Sokak başından doğru kurbanlar geliyordu. Hepsi elli kadar vardı. Her birinin yanında bir gardiyan ve elinde haç tutan bir Dominiken papazı yürüyordu. Hepsi de yalın ayak, başları açıktı. Üstlerinde çıplak denemek kadar yalnız kaba, sarı sayaktan yapılmış bir entari vardı. Ellerinde balmumu çubuklar taşıyorlardı. Bu çubuklar karar okunduktan sonra yakılacaktı. İçlerinde yaşlı erkekler, bir deri, bir kemik olan kadınlar, yakışıklı gençler, ağlayan kızlar vardı. Hepsi başlarını önlerine eğmişler, galeyan halindeki halkın haykırışlarından şaşkın bir halde yürüyorlardı.

Sir Gervase bitkin bir halde bu güruh arasında bakışlarını dolaşırdı. Birdenbire gözleri kendisine hiç te yabancı gelmiyen siyah sakallı, parlak gözlü, zayıf, güzel bir yüzün üstünde durdu. Nefes bile almıyordu. Etraf tamamilen gözle-rinden silinmişti. Kendisini alaycı bir İspanyol asilzadesi ile bir köy bahçesinde karşı karşıya görüyordu. Bu adamın elinde kendisinin alıp yere fırlattığı bir gitar vardı. Onun alaycı sesini tekrar duy-gu gibi oldu.

— Müsiki sevmiyorsunuz galiba Sir Gervase?

Sonra başka bir manzara gözle-rinin önünde canlandı. Aynı adam sahte bir nezaketle önünde eğilmiş ona kılıcını uzatıyor, aynı alaycı sesiyle:

— Bugünlük bu kadar kâfi di-yordu. Yarın size başka oyunlar göstereceğim.

Gervase bu hatıralardan uyan-dı. Tekrar merhametle, ölüme gi-den bu adama bakmağa başladı.

Fakat bunlar nisbeten hafif suç-larla itham edilmiş ve diyazete mahkûm edilmiş günahkarlardı.

Mahkûmların arkasından tek-rar Mezhebin askerleri sökün et-ti. Askerlerden sonra uzun yeşil sırtıkların ucunda sallanan insan şeklinde kuklalar geçti. Bunlar ya giyaben ölüme mahkûm edilen, yahut öldükten sonra suçları anla-sılan kimselerin tasvirleri idi. Asıl suçlular yakalanıncaya kadar kendilerini temsilen bu kuklalar yakılacaktı.

Onlardan sonra asıl ölüme mahkûm edilen zavallılar geçmeğe başladı. Bunlar geçerken kadınlar haç çıkarıyor, erkekler haykırış-ıyorlardı.

Hepsi altı tane idi. Altısı da ölüme mahkûm edilmişlerdi. Ya-kılacaklardı. Her biri iki domi-niken papazının arasında yüzü-yordu.

Merasimin bitmesinden sonra kardinal tekrar atına binip saraya gitti.

Halk ölüme giden bu zavallılar-la insafsızca alay ediyor, tahkir-âmez sözler sarfediyordu. İlk ge-çen uzun boylu, yaşlı bir yahudi idi. Onun arkasından genç güzel bir kız yürüyordu. Yuvalarından uğramış gözlerle etrafına bakıyor, ikide bir çığgın kahkahalar atı-yordu, delirmişti.

Üçüncüsü korkudan dizleri ke-silmiş genç bir adamdı. Baygınlık-lar geçiren bir kadınla beraber gardiyanın kolunda sürükleniyor-lardı. En arkada da yürümekten ziyade emekler gibi orta yaşlı iki adam daha geliyordu.

Bunları yine papezlar ve ala-yın başında olduğu gibi askerler takip ediyordu. Fakat Gervase'in artık alayla alâkası kaybolmuştu. Margaret mahkûmlar arasında de-ğildi.

Tribüne bir göz attı. Kardinal makamına oturmuş, mahkûmlar

sağdaki sıralara dizilmişler, asil-ler ve rühban aksi taraftaki sı-ralara yerleşmişlerdi. Kuklalar sı-rıkların ucunda sallanıyor, bir Dominiken papazı mahkûmlara vaaz ediyordu

Merasimin bundan sonrası bir rüya gibi geçti. Âyini ruhanî, ilâ-hicilerin şarkıları, mahkûmiyet kararlarını okuyan kâtibin gür sesi, birer eşeğe bindirilerek, bir dominiken papazının nezaketinde oradan uzaklaştırılan mahkûmlar halkın ulumaları ve nihayet alayın geldiği gibi meydandan çekilişini dalgın gözlerle seyretti.

Alayın arkası kesilir kesilmez halk boş bırakılan meydana hü-cum etmiş, tribünü yıkarak bir anda caddeyi doldurmuştu. O za-man hâlâ Gervase'i yanında du-ran adam onun omuzuna doku-narak:

— Gel, dedi...

Kül yığınlarının arasından hâlâ dumanlar tütüyordu. Yakılanları görmek için kalabalığın bir kısmı buraya gelmiş, diğerleri Mukad-des eve kadar alayı takip etmiş-lerdi.

Sarayına dönen kardinal me-rasim elbiselerini üstünden çıkârırken, yeğeninin mevzuu bahsol-duğu bu meseleyi de böyle bir hal ettiği için memnundu. Frey Juanın dediği gibi hareket etmiş Don Pedro, âli divanın adamlarına silâh çekme ve hakâret suçla-rından mahkûm olmuştu. Âli divan kasasına bin düka altını verecek ve bir ay yalın ayak, sır-tında yalnız bir gömlek, boynunda da bir ip olduğu halde Toledo ki-lisesindeki âyine iştirak edecekti. Bundan sonra kabahatleri affo-lunacaktı...

Kadına gelince ister büyücü-lükle, ister dinsizlikle mahkûm olsun. Bundan sonraki Ates âyi-ninde yakılacaktı. Artık kardina-lın buna ehemmiyet verdiği yoktu.

Fakat bu düşüncesinde pek a-cele etmiş olacak ki, saraya dön-dükten yarım saat sonra Frey Juan telaşla kendisini görmeğe geldi.

Frey Lui kararı protesto ediyor ve hükmün âdilâne olma-dığını söylüyordu...

Don Pedronun yiyeceği hüküm ne olursa bu ancak kadının büyücülük suçu tesbit edildik-ten sonra görülecekti. Hâkim her ne kadar kendisini bu hususta tatmin etmeğe kalkışmışsa da o ısrarla Don Pedro'yu daha ağır bir cezadan kurtarmak için bu şekilde hareket ettiklerini söyle-mişti. Frey Lui bu sözleri Mukad-des evde oldukça mühim bir ka-labalık önünde söylediği, onlar da kendisini tasvip ettikleri için ka-bili içtinap olmayan, bir vaziyet mevzuu bahsolmuştu.

Kardinal, hâkimin sözle-rinden çok müteessir olmuştu. Ko-lay, kolay mağlûbiyetini kabul e-decek yaradılıştı bir adam de-ğil-di. Bir müddet düşündükten sonra:

— Haber aldığımıza göre Sego-via'daki enkizisyon mahkemesi reisi hasta imiş, dedi. Yerine baş-kasının tayin edilmesi lâzım. Bu mevki için Frey Lui Solcedo'dan daha mükemmel bir adam bulu-nabileceğini zannetmiyorum. Bu-gün kendisile görüşür, hemen yola çıkmasını söylerim...

Fakat Kardinalin bu buluşu Frey Juan'ı katiyen tatmin etme-di.

— Ama o, bu lütfunuzun al-tında gizli duran hakiki mânâyı sezmede gecikmiyecek ve hiç bir şekilde önüne geçemeyeceğimiz hareketlerde bulunacaktır...

Kardinal fikrindeki isabetsiz-liği anladı. Artık kadının her şeyi itiraf etmesinden başka kurtuluş çaresi kalmamıştı.

(Arkası var)

XXIV

(Âşıklar Buluşuyor)

Âyin sona ermişti. Hafif suç-lular ceza müddetlerini doldurmak üzere tekrar Mukaddes eve geti-rilmişler, ölüme mahkûm edilen-ler de şehir duvarlarının dışında, dere kenarındaki çayırığa götü-rülmüşlerdi. Çayırığa büyük bir beyaz haç dikilmiş, bunun etrafın-da yakılan ateşlerle de enkizisyon-nun emirleri yerine getirilmişti.

KESİK BAŞIN ESRARI

(Siyah Pelerinli Adam) romanımız gelecek sayıda bitiyor. Bun-dan sonraki romanımız gayet heyecanlı bir aşk, macera ve esrar romanı olan (Kesik Başın Esrarı) olacaktır.

NAT PINKERTON

ARKASI VAR

Cani Serbest Kaldı!

Yazan: Louis Ravel
Çeviren: Sayhan Bilbaşar

Karaltı ondan tarafa geliyordu.

— Günaydın Kachoudas!
Elindeki iğneyi, ipliğin müsaa-
de ettiği kadar kadar havaya kal-
dırmış bulunan Kachoudas irkildi
ve iğne elinden düştü. Sonra zor-
lukla yutkunarak:

— Gün... günaydın komiser
Micou, diyebildi.

Sabahın bu erken saatinde ko-
miserin dükkânını ziyareti ona e-
pey eskiye ait müşkül saatleri, bir
daha kat'iyen hatırlamak istemediği
hâdiseleri yine aklına getirmişti...
Micou acaba niye yine bu şehre ve
onun dükkânına gelmişti? Kachou-
das: "Girin!" demek isterdi; ama
boğazından bir türlü ses çıkmıyor-
du.

Ama komiser onun davetini bek-
lemeden dükkânın ortasına kadar
yürüdü ve oradaki eşyaları, maki-
neyi ilk defa görüyormuş gibi me-
rakla gözden geçirmeye başladı.
Ufak tefek bir adam olan Kachou-
das hemen kapıya koştu ve sanki
girmesi muhtemel olan başkalarına
mâni olmak için onu kapadı ve ge-
ri döndü. Micou, ona arkası dö-
nük olarak:

— Fena haberler var Kachou-
das, dedi.

Ufak Ermeni terzi komiserin ze-
ten böyle bir mesele yüzünden dük-
kâna gelmiş olduğunu, onun kapı-
dan girdiğini gördüğü andan itiba-
ren anlamıştı. Elini göğsüne, bütün
parasının içinde durduğu cüzdanı-
nın üzerine bastırdı.

— Kachoudas, Labbé hapisha-
neden kaçmış!

Dükkân sanki terzinin üzerine
yıkılmıştı. Bir an ağzından anlaşıl-
maz sesler çıkararak olduğu yerde
durdu. Sonra hemen tezgâhın arka-
sına koştu ve ağır makasını, kendi-
sini bir hücumdan korumak ister-
miş gibi bir hareketle eline aldı.

— Labbé kaçmış ve senden in-
tikam almak isteyeceği muhakkak.

* * *

O gün akşam okadar âni indi
ki, Kachoudas gece esnasında bir

şeyler olacağına muhakkak naza-
riyle bakıyordu. Dişleri birbirine
vuruyordu; ama buna sebep yaz
gecesinin serinliği değil, içini kap-
lamış olan korku ve dehşet hissiydi.

Ona tâmir edilmesi için verilen
pantolonun cebinden çıkan mek-
tupları okumuş ve Labbé'nin canı
olduğunu öğrenmiş bulunması büt-
tün bu dertleri başına getirmişti.
Bundan polise bahsetmesine ve
Labbé'nin tevkifine sebep olmasına

yüz bin kere lânet ediyordu. Labbé-
nin muhakeme esnasında ona fır-
lattığı hiddet ve gazap dolu ba-
kışlar hâlâ hatırlardan çıkamıyordu.
Bu işten temin ettiği para mükâfa-
tından hâlâ hiçbir surette istifade e-
dememişti...

Şimdi Labbé serbest kalmaya
muvaffak olduğuna göre ilk işi on-
dan intikam almak olacaktı ve bu-
nu düşünmek, Kachoudas'ın uyku-
suz gecelerinin dehşetini büsbütün

arttıracaktı.

Pencereden akseden ve yata-
ğının üzerine düşen ay ışığı ona
garip bir ürperti verdi ve elinde
olmadan yattığı yerden doğruldu.
Vakıa Labbé onu öldürmek için bu-
raya kadar gelemezdi. Ama bütün
ömrü burada geçmiyordu ve hay-
dut onu temizlemek fırsatını pekâla
elde edebilirdi. Onun için, kendinin
daha atik davranıp onu temizlemesi
lâzımdı. Hem belki bir hapishane
kaçığını öldürdüğü için onu yeni-
den mükâfatlandırırlandı.

İki saat evvel, uyumak ümidiyle
çıkarmış olduğu elbiselerini sırtına
geçirdi ve evinin altındaki dükkâna
indi... Şimdi artık, senelerden beri
burada elbiseler dikmiş olan Ermeni
terzi değildi. Daha ziyade, peşin-
den koşmakta olan avcının elinden
kurtulmak için bütün sürat ve zekâ-
sını kullanan bir av hayvanına
dönüştü.

Her zaman oturduğu hasır is-
kemlenin üzerine çöktü ve kulak
kabartarak evin içinde bir gürültü
olup olmadığını dinlemeğe koyuldu.

Üzerinde çok hafif giyecekler
bulunmasına rağmen terliyordu...
Çünkü, iyice yaklaşmış olduğundan
şüphe etmediği ölüm korkusu bütün
ruhunu kaplamıştı. Arkasından ge-
len ufak bir gürültü onu iskemle-
sinden sıçrattı ve diz üstü düşürdü.
Şimdi daha zorlukla nefes alıyordu.

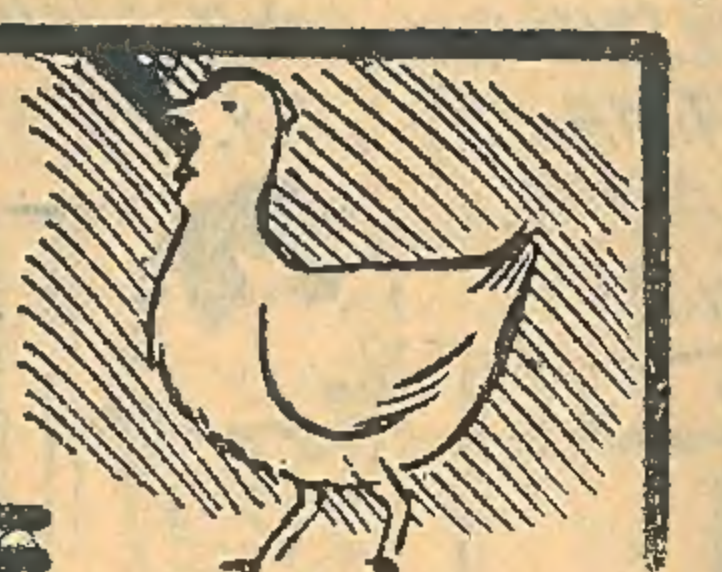
Dükkânın içindeki havanın bo-
ğucu olduğunu hissetmeğe başladığı
zaman, bütün tehlikesine rağmen
sokak kapısını açmak ihtiyacını
duydu. Kapıyı açtığı zaman, Lab-
bé'nin, kendisinininkinin tam karşı-
sında bulunan dükkânında ışık gö-
receğini ve kaatil şapkacının öldür-
müş olduğu kadınları dansederken
seyredeceğini sanıyordu.

Ama bin güçlükle kilidi açıp
kapıyı ardına dayadığı zaman kar-
şıda, tahta kepenkleri uzun zaman-
dan beri kapalı duran şapkacı dük-
kânının ay ışığında garip bir aydınlıkla
parıldadığını gördü... Sonra
sokağın öbür başında bir ayak sesi
duyuldu. Kachoudas hemen başını
o yana çevirdi. Ta uzaktaki gece
lâmbasının aydınlığında bir karaltı
farketti. Karaltı ondan tarafa doğ-
ru geliyordu ve uzun boyuyla, Lab-
bé'nin ta kendisiydi.

(Arkası 14. sayfada)

TAVUKLAR

Yazan: Zac Ary
Çeviren: B - E - N

A nlatacağım hikâye kovboyların
geniş kenarlı şapkalar giydiği
ve ellerindeki silâhlarla dört bir
tarafına dehşet saldırdığı devir-
lerde cereyan etmişti.

Pendergast'ın annesi kadından
ziyade erkeğe benziyen azılı bir ka-
dın, babası da onunla sırf bu husu-
siyeti yüzünden evlenmiş olan hay-
dudun biriydi. Pendergast'ın küçük-
lüğü onların maceralarının hikâye-
sini dinliyerek, evlerinde cereyan
eden kavgaları seyrederek geçti. A-
ma daha o zamandan beri epey kor-
kak ve ana - babasının yaradılışına
zıt tabiatla bir çocuk olduğu için
hiçbir zaman büyük vurgunlara iş-
tirâk etmek cesaretini gösteremedi.

Babası onu bir defa, arkadaşla-
riyle beraber yapacağı bir çiftlik
soygununa, ders alması için götür-
müştü. Fakat uzaktan binayı gör-
düğü zaman Pendergast öylesine
korkup feryat etmeğe başlamıştı ki
çiftliktekilerin hepsi uyanıp tüfek-
lerine sarıldılar ve soygun akim
kaldı.

O zaman babası onun hiçbir za-
man işe yaramıyacağını anladı ve

yerine kız kardeşini, yetiştirmek ü-
zere yanına aldı. Pendergast'ı da
annesine, ufak tefek işlerine yardım
etmesi için verdi.

Kız kardeşi az zamanda en iyi
nişancılardan ve en pervasız hay-
dutlardan biri oldu. Fakat ne yazık
ki Pendergast otuz yaşına girdiği
sene ablası ve babası kendilerini çe-
kemiyen bir haydut tarafından öldü-
rıldüler. Annesi de onların intika-
mını almak için uğraşırken telef
oldu.

Pendergast'a gelince, o haydu-
dun, ailelerinin köküne kibrit suyu
ekmeyi kafasına koymuş olduğunu
duyunca selâmeti kaçmakta buldu
ve üç gün üç gece yol aldıktan
sonra başka bir şehre giderek yer-
leşti.

Burada hırsızlık pek moda ol-
mamış bir şeydi onun için kimse
malını emniyete almak hususunda
fazla tedbirli bir tavır takınmıyor-
du. Ama yavaş yavaş, beş saydık-

ları eşyanın üç kaldığını gördükle-
ri zaman bunun sebebini yanlış say-
malarında değil de başka şeylerde
aramaya başladılar ve az zamanda,
bu yeni moda cürüm menşei keş-
fetmeğe başladılar.

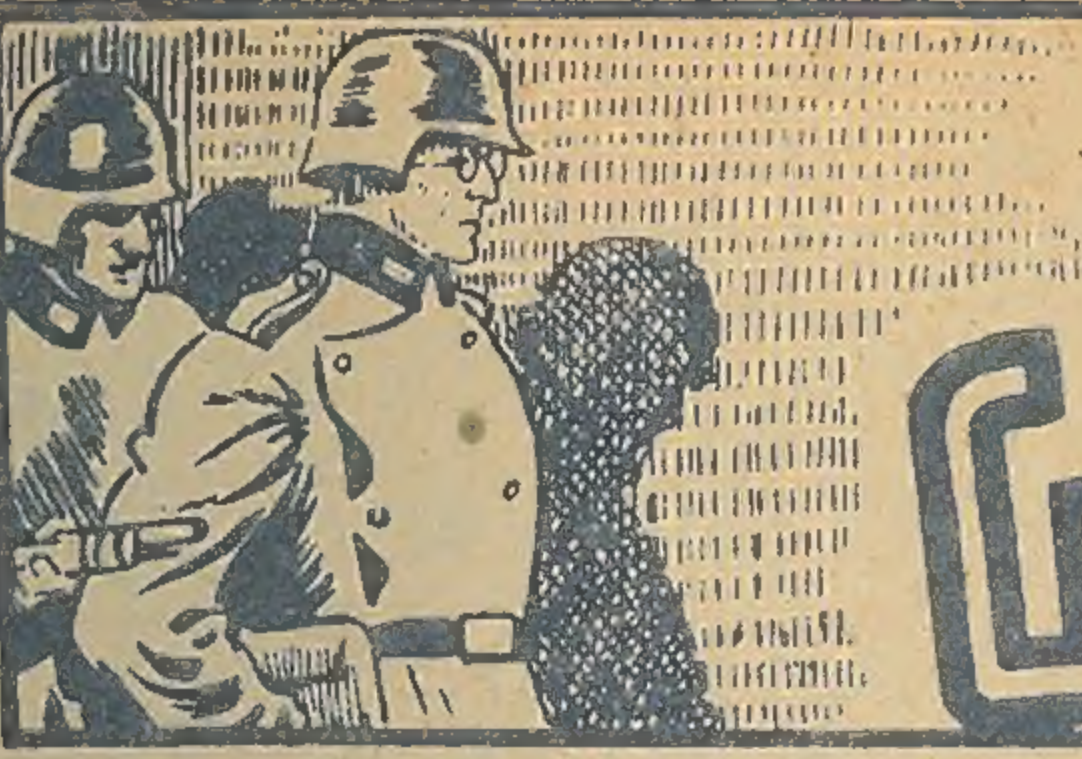
Bir gün Pendergast imzasız bir
mektup aldı. Bunda, tavuklarını
çalmağa devam ettiği takdirde ken-
disinin öldürüleceğini kat'i bir ifa-
deyle bildiriyordu. Pendergast'ın öl-
dürmek, tabanca ve tehdit gibi ke-
limelerden hoşlanmayan bir tabiatı
vardı. Hemen şerife koşarak şikâ-
yette bulundu:

— Tavuklarını çalmakta devam
ettiği takdirde beni öldürmekle teh-
dit ediyorlar. Ne yapmamı tavsiye
edersiniz?

Şerif ilkönce anlamıyan nazar-
larla Pendergast'a baktı. Acaba bu
adam onunla alay mı ediyordu.
Sonra:

— Ne yapacaksın; dedi. Tabii
ki artık o mektubu yolhıyanın ta-
vuklarını çalmıyacaksın.

— Ah azizim, bütün mesele bu-
rada ya. Mektubun altında imza
yok. Ben şimdi kimin tavuklarını
çalmıyacağım.

GİZLİ VAZİFE !..

HAYRET.. YALNIZ BİR TE-
NEKE KALMIŞ.. ÖTEKİLER
BOŞ.. BU GONZALESİN
EDEPSİZLİĞİ..

NE OLURSA OLSUN GE-
Rİ DÖNMİYECEĞİM.
BENZİNİM BİTERSE
YÜRÜ-
RÜM.

FAKAT ÇOK GEÇMEDEN RAD-
YATÖRDEKİ SU FOKURDAMAYA
BAŞLADI. YENİDEN DÜRMÜK MEC-
BURİYETİNDE KALDI BU CİVAR
DA DA HIÇ SU YOK. NE YAD-
SAM YOLUNA YAYA DEVAM
EDECEĞİM.

BELİNE BİR MATARA TAK-
TI- YAYA, YOLUNA DEVAM ET
HIÇ OLMAZSA ALENİMİNİZİ
YANINDA ÖLÜRÜM.

GİFTLİKTE HER GÜN BİR
ÖLÜM OLUYORDU.

ALENLE FRANSUA YORGUNLUK
TAN HARAP BİR HALDEYDİLER.

NEYE
HEP
ORA YA
BAKI-
YORSUN

BİLAYLA İNDIRAY
DÜŞÜNÜYORUM.
HALA DÖNEME-
DİLER-

ALLAHIM BİZE
GARİPİNAKİTİN
KUWET VER.

BİLAYI ROZİN'E BIRAKTI-
LAR. VIDALİS'İ ODASIN-
DA AĞLARKEN BULDU-
LAR..

NE VAR
VIDALİS?

HAYATINDAKİ
İNSANLARIN TE-
KER TEKER
SANNEDEN
GERİLMESİ
ACI ŞEY..

BÜ SENİN
HATAN DE-
GİL

HAYIR.. FAKAT ONLARA
GEKTİRDİĞİM İZTİRAP-
LI GÜNLERİ DÜŞÜ-
NÜYORUM.

ÜMİTSİZLİĞE DÜŞECE-
ĞİNE BİZE YARDIM ET
SÜ BULALIM. YOKSA HEPA-
MİZ MAH-
VOLACAĞIZ

ERTESİ GÜN SÜ ARAMAĞA
ÇIKTILAR. ALEN İNDİANA İLE
BİR İSTİKAMETE GİTTİLER.
CESUR OLUN.. BU AKŞAMİYİ
HABERLERLE GELECEĞİ-
NİZİ UMARIM.

BÜ SİRADA
BENİ SEVİ
YOR MUSUN
ROZİN?

BÜ DA SORULUR
MU YAVRUM?
SENİ ÇOK SEVE-
RİM BİLİRSİN.

ÖYLEYSE
NE OLUR
BİR YUDUM
SU..

OLMAZ BİLA
ÜÇ SAAT
SONRA AN-
CAK..

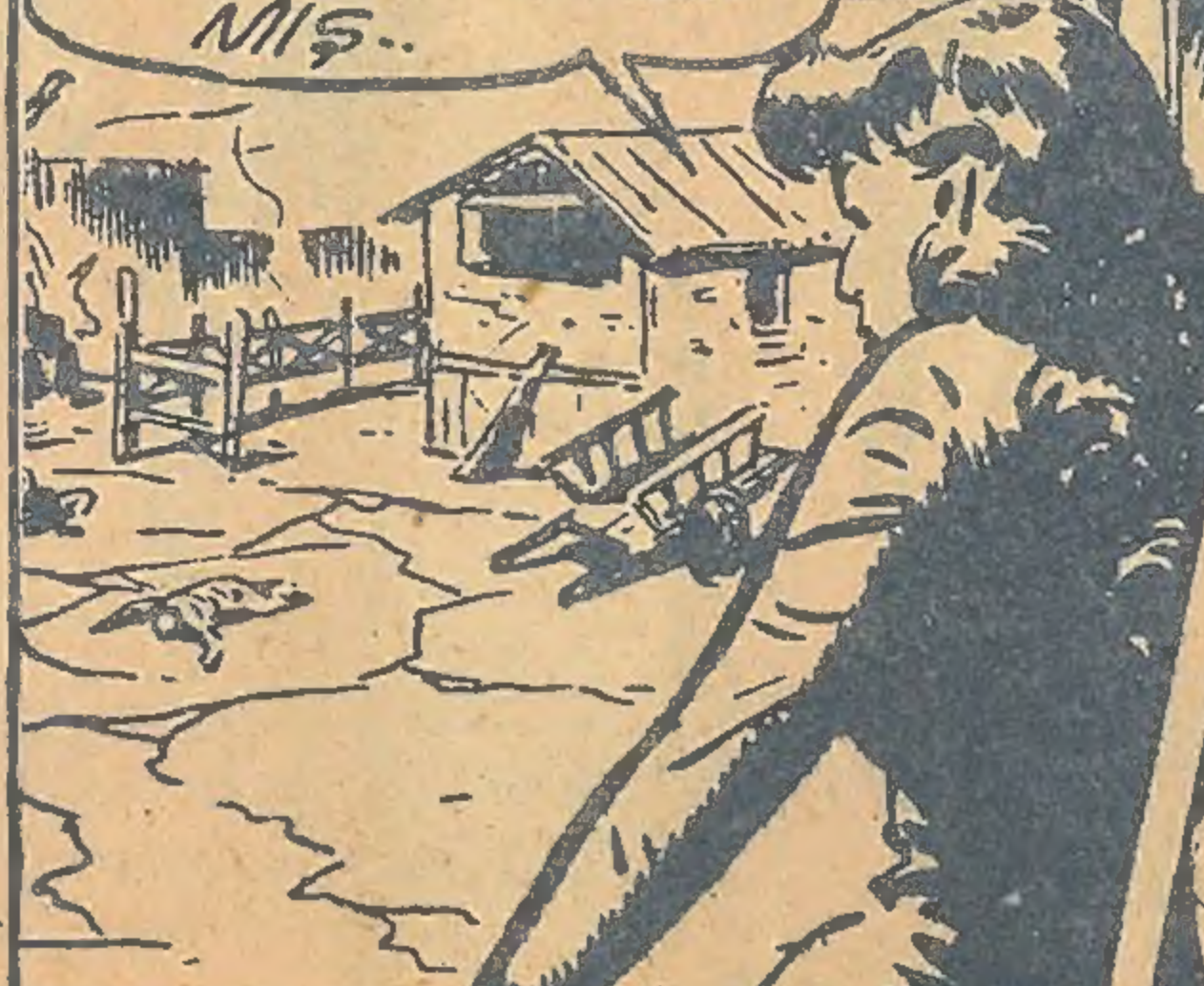
PEKİ ROZİN
UYUYAYIM
ÖYLEYSE

BEN PENCERE-
NİN YANINDA
OTURACAĞIM..

GÜNEŞ HERŞEYİ HER YERİ
KAVURMUŞ- HAYATTA HIÇ
BİR ŞEY KALMA-
MIŞ..

İNSAN KENDİNİ MEZAR-
LIKTA SANIYOR.. BÜ
NE MANZARA..

ROZİNİN AKLINDA KAÇ-
MA FİKRİ YAVAŞ YAVAŞ
YER EDİYORDU.

YA KAÇMA-
LI YAHUT
ÖLÜMÜ BEK-
LEMELİ..

ARKASI VAR

MANDRAKE

MANDRAKE ŞİŞ-
MAN ADAMA
SESLENDİ.

BU NE BİÇİM
OYUN BÖYLE?

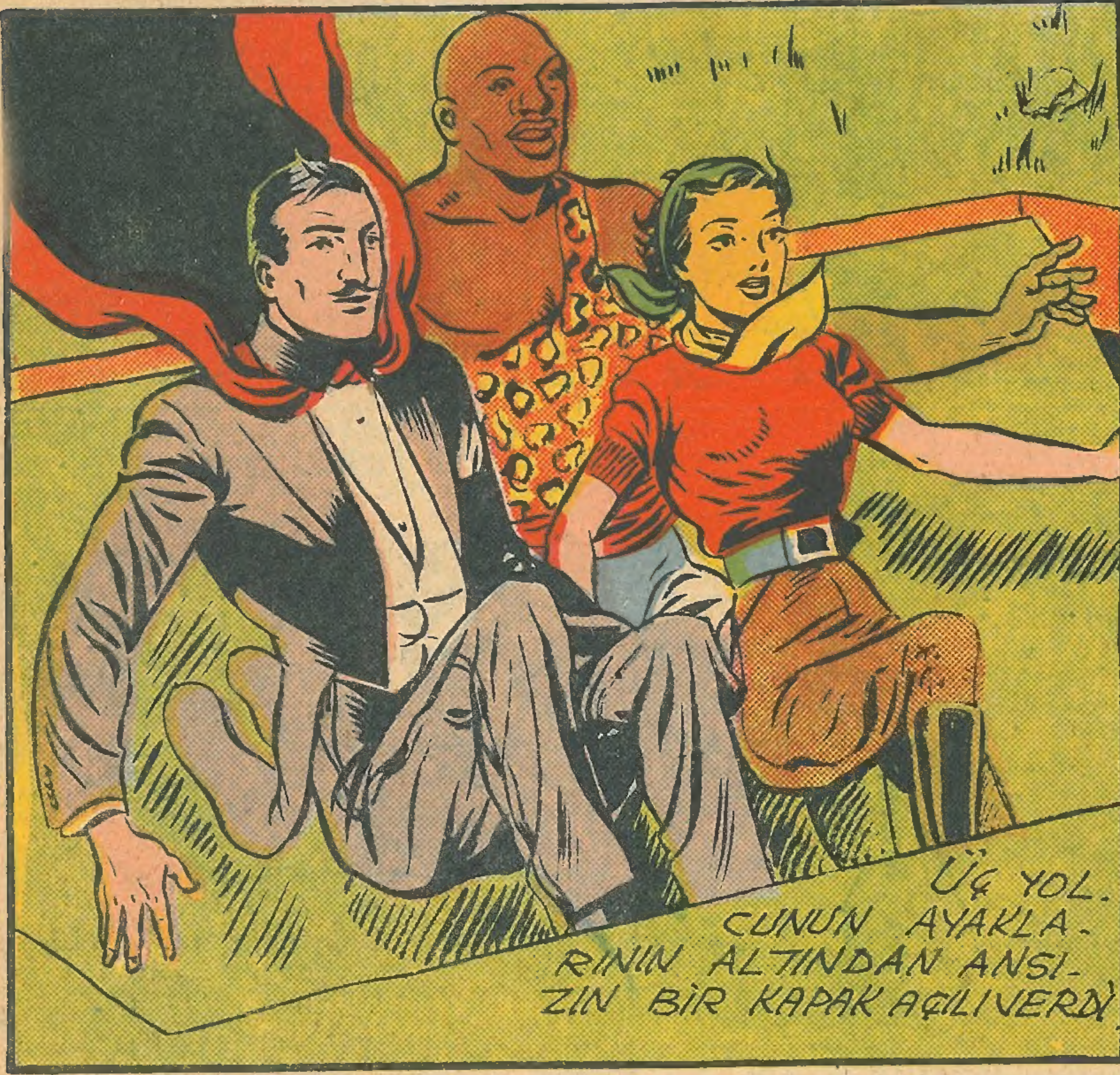
BASBAYAĞI TOP
OYUNU.. YALNIZ
DEV ÇAPINDA
OYNAMAK İS-
TER MİSİNİZ?

TABİİ İSTERİZ!

MANDRAKE OYNAMI-
YALIM.. KORKUYORUM.

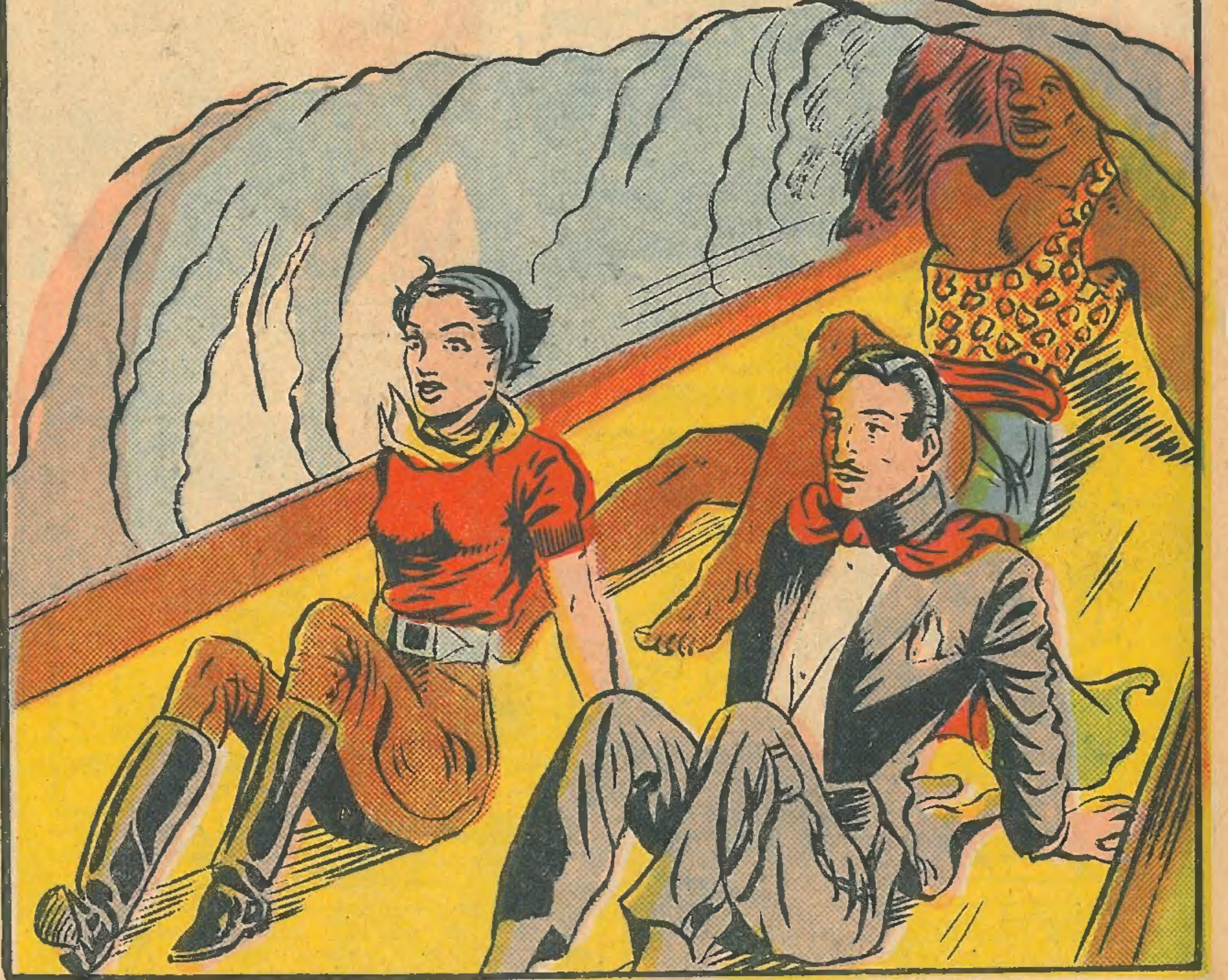
ÂLA.. BUYURUN
OYNAMAYALIM..

ADAM BİR DÜĞ-
MEYE BASTI.

ÜÇ YOL-
CUNUN AYAKLA-
RININ ALTINDAN ANSI-
ZİN BİR KAPAK AÇILVERDİ

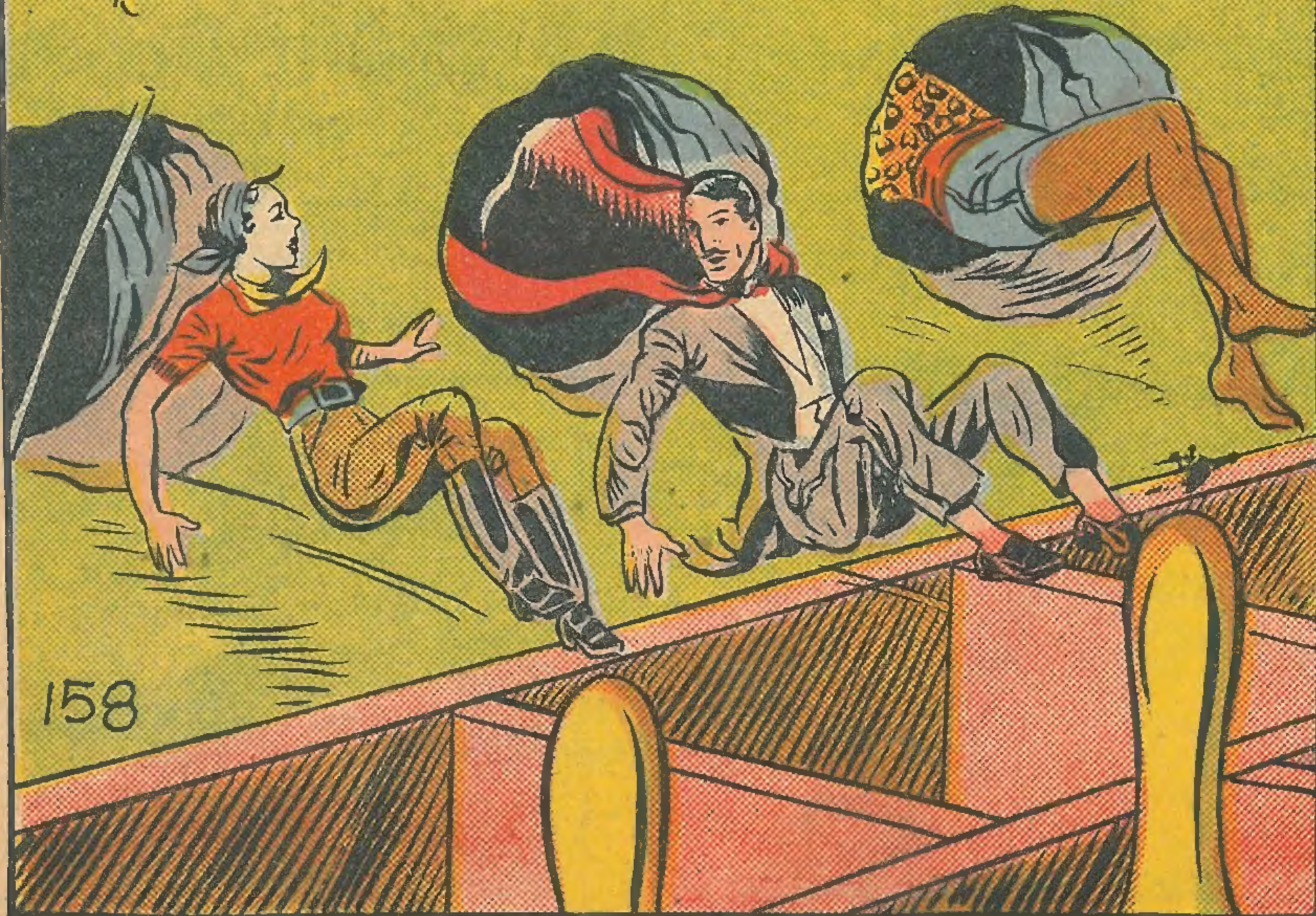
GENİŞ BİR KAYIŞIN ÜSTÜNE DÜŞTÜLER. KA-
YIŞ HIZLA KAYIYORDU.

TÜNELDEN ÇIKTILAR. LABUTLARIN BULUN-
DUĞU YERE DÜŞTÜLER.

MANDRAKE
NE OLUYORUZ?

NE BİLEYİM
ŞEKERİM..

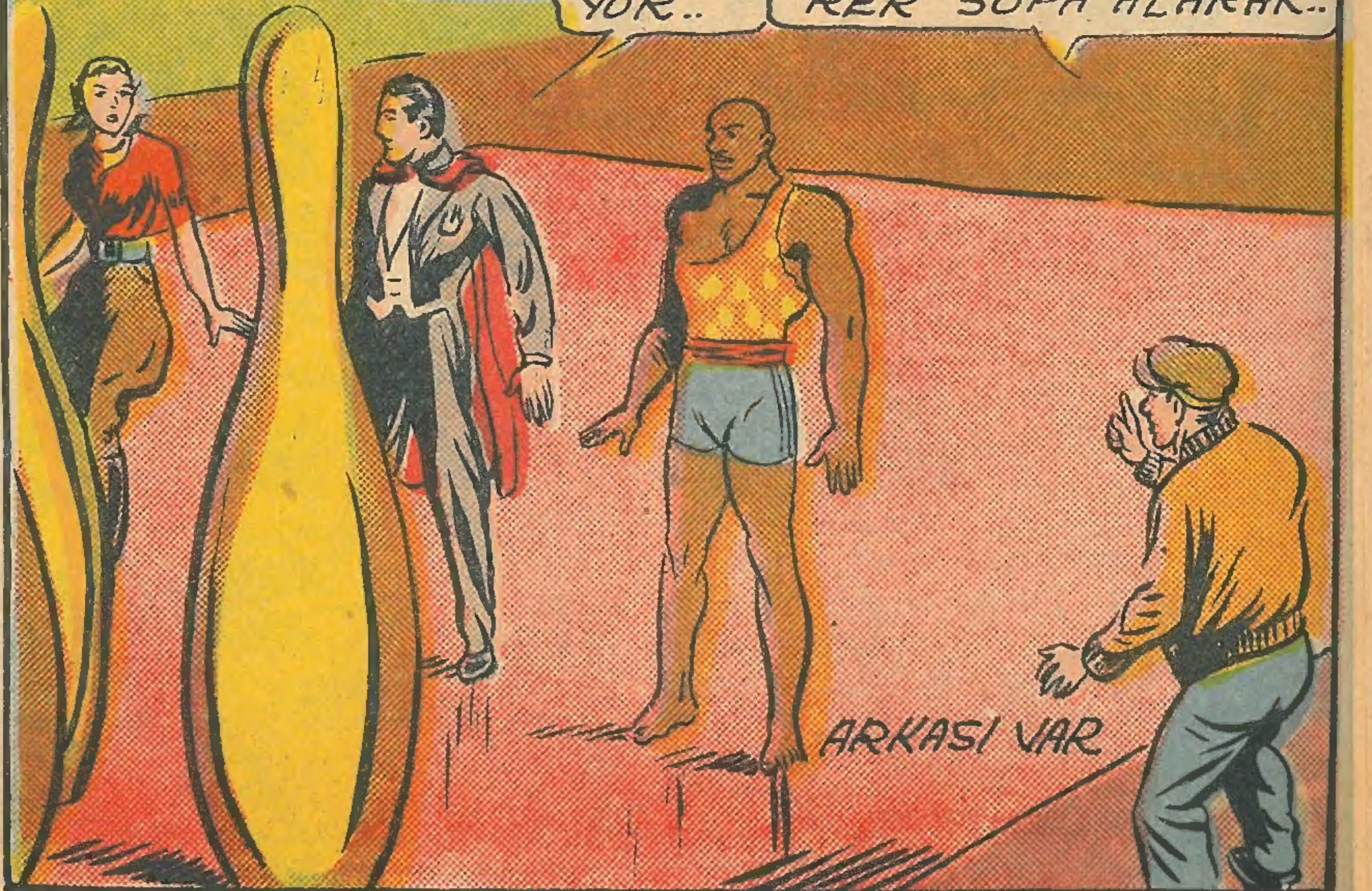
158

DURDUKLARI YER ŞİŞMAN ADAMIN HİZASINA
DOĞRU ALGALDI. ÜÇ AHBAP "BÜYÜK OYUN" A
DAHİL OLDULAR.

KİMİLDANA-
MIYORUM.

ELEKTRİK CERE
YANI KİMİLDANA
MIZA MÂNİ OLU-
YOR..

OYNAMAK İSTEYEN
SİZDİNİZ.. OYNIYA-
CAKSINIZ.. AMA Bİ-
RER SOPA ALARAK..

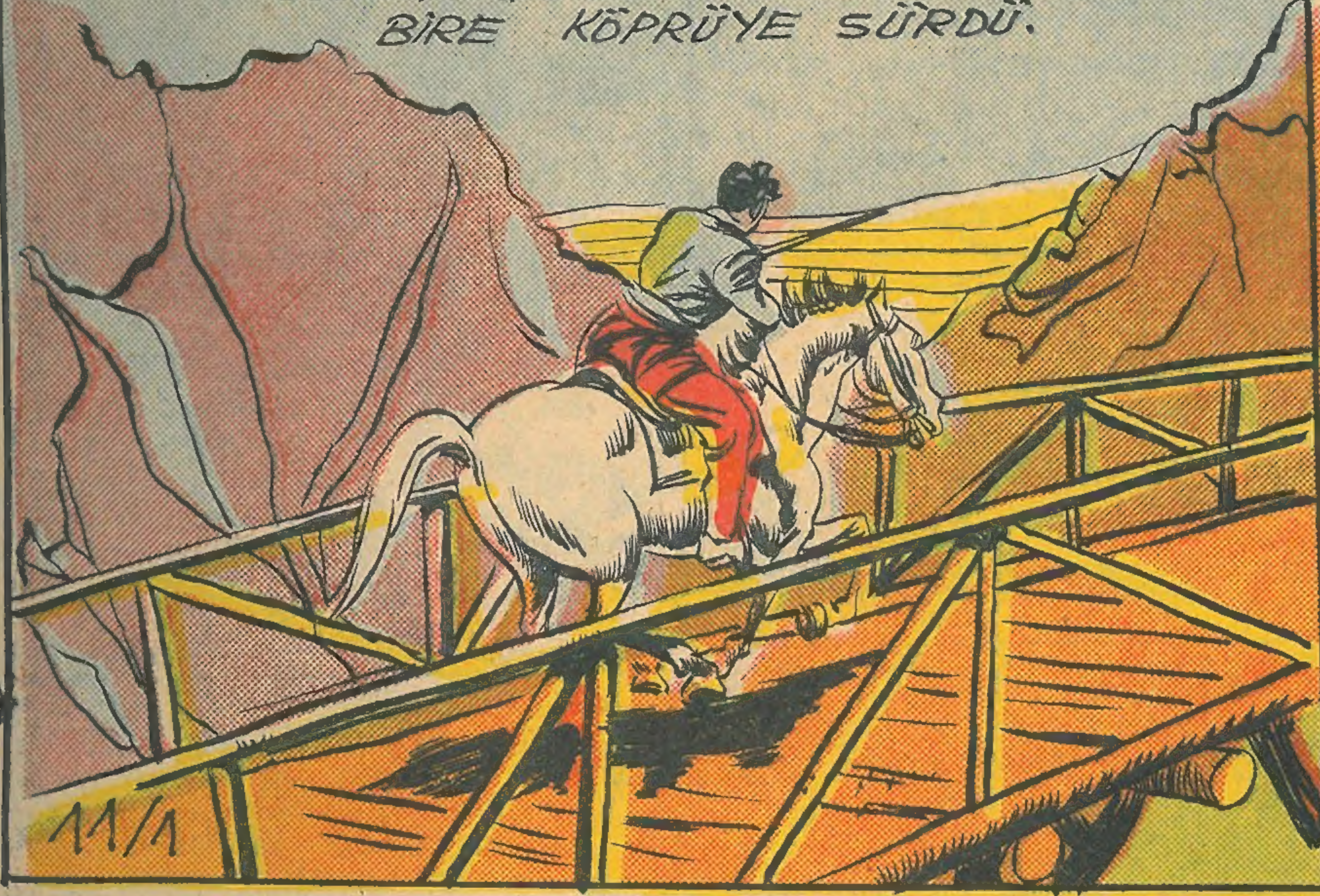
ARKASI VAR

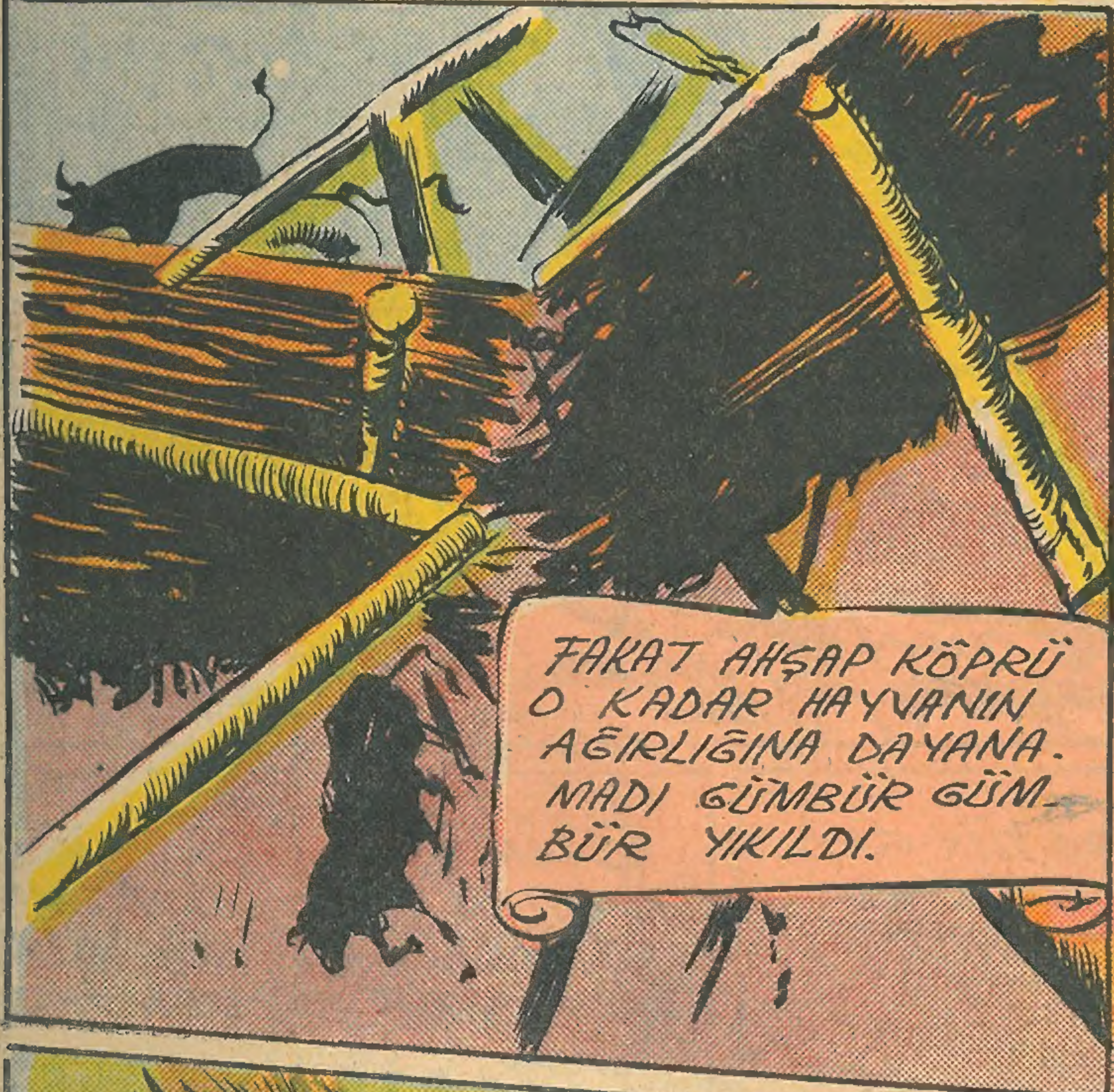
KARTALIN OĞLU

İNSANLAR KÖPRÜYÜ GEÇTİK TEN
SONRA BELMAS TA ATINI BİRDEN
BİRE KÖPRÜYE SÜRDÜ.

KOCABAŞ HAYVAN-
LAR PEŞİNDEN
HÜCUM ETTİLER

FAKAT AHŞAP KÖPRÜ
O KADAR HAYVANIN
AĞIRLIĞINA DAYANA.
NADI GÜMBÜR GÜM-
BÜR YIKILDI.

KÖYLÜLER, KENDİLERİNİ
ÖLÜMDEN KURTARAN
GENÇE DUA ETTİLER.

ALLAH SENDEN RAZI OL.
SÜN DELİKANLI.. SEN Bİ-
ZİM REİSİMİZ OL BRAMUR
İLE ZODMARI YOK EDELİM

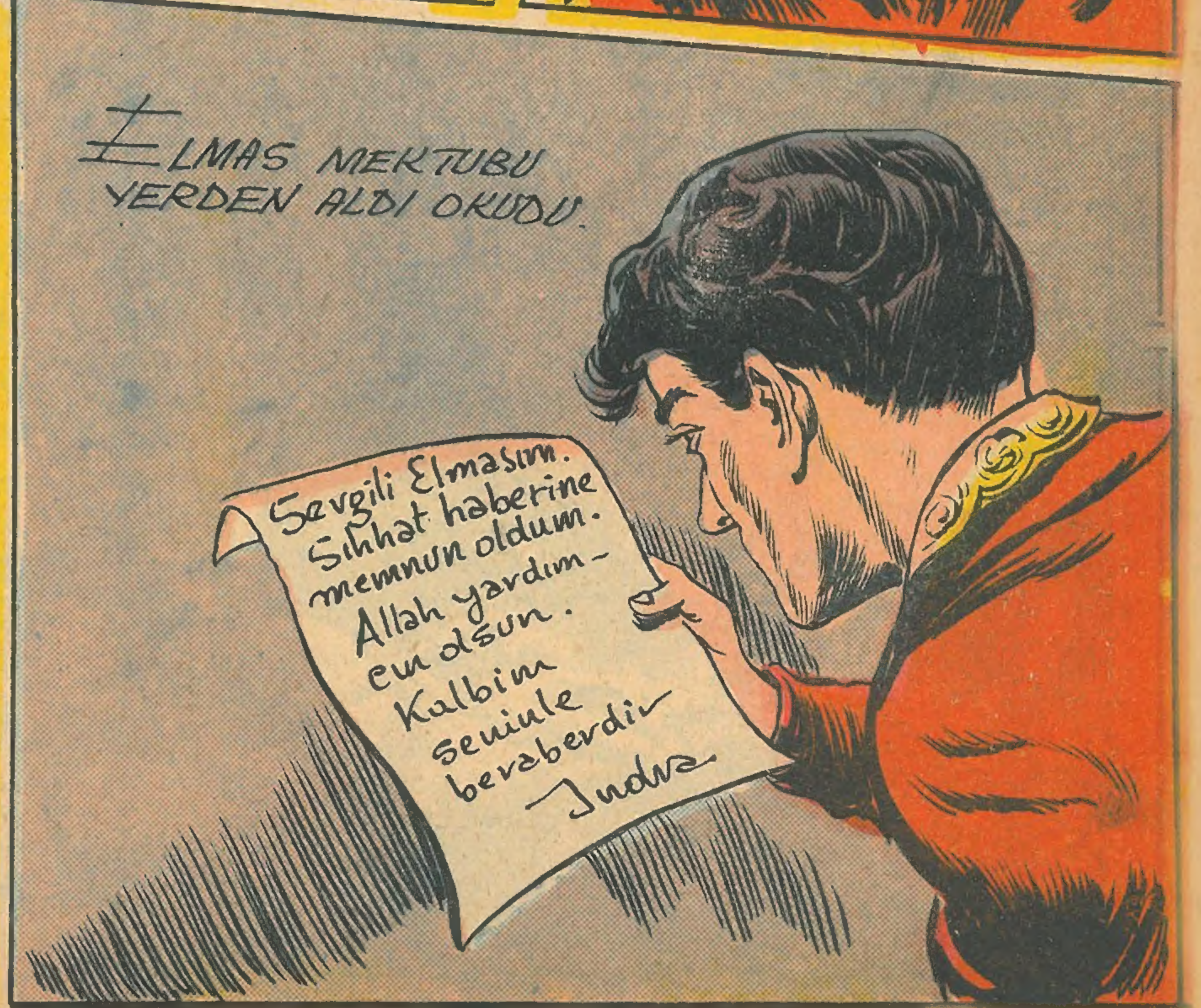
HAYIR.. BENİM KİTABIM.
DA ADAM ÖLDÜRMEK
YOK.. BEN İŞLERİMİ KAN
DÖKMEYEN HALLEDECEĞİM.

BU SIRADA ADAR
TAPINAGIN AÇIK PENCE-
REŞİNDEN İÇERİ GİR-
Dİ. İNDRANIN MEKTU-
BUNU ATTİ.

ELMAS MEKTUBU
VERDEN ALDI OKUDU.

Sevgili Elmasım.
Sıhhat haberine
mennun oldum.
Allah yardım-
cu olsun.
Kalbim
seniyle
beraberdur
Judva

ADAR
"PEŞİMDEN
GEL" DER
GİBİ EL-
MASA BAK-
TI. SON-
RA PEN-
CEREDEN
UÇTU
GİTTİ.

11/2

ELMAS ADARIN PEŞİNDEN
GİTTİ. FAKAT DAR BİR
BOĞAZIN ÖNÜNE İNDİKLERİ
ZAMAN CEYLÂN DAHA İLE-
Rİ GİTMEĞİ.

ELMAS
BİR TEH-
LİKE SEZ-
Dİ. ATIN-
DAN İNDİ
YÜRÜMEĞE
BAŞLADI.

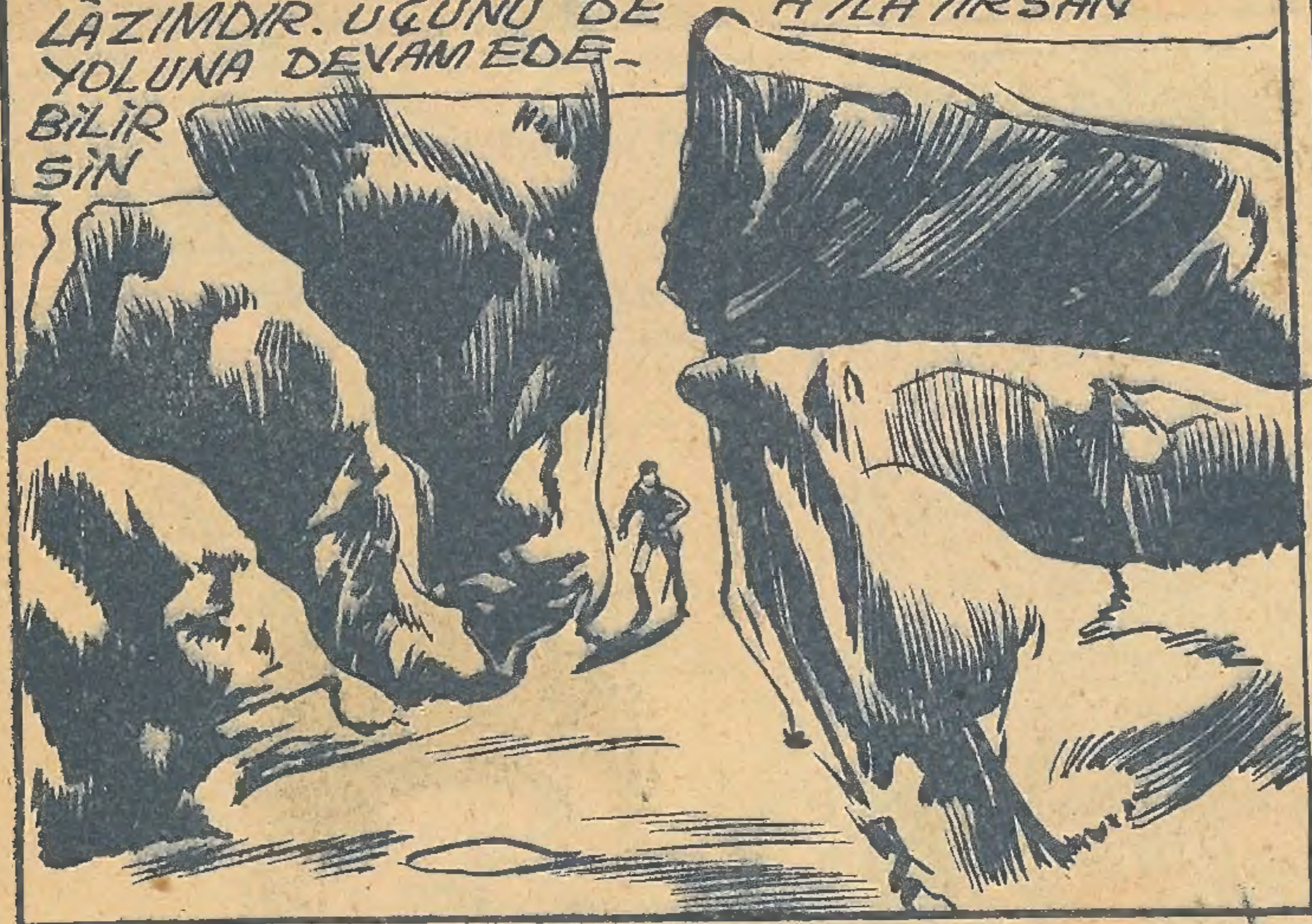
BÜYÜK BİR KAYALIĞI DÖ-
NÜNCİ BİR KAPI GÖRDÜ
İÇERİDEN BİR SES
HOMURDANDI.

KİMO?

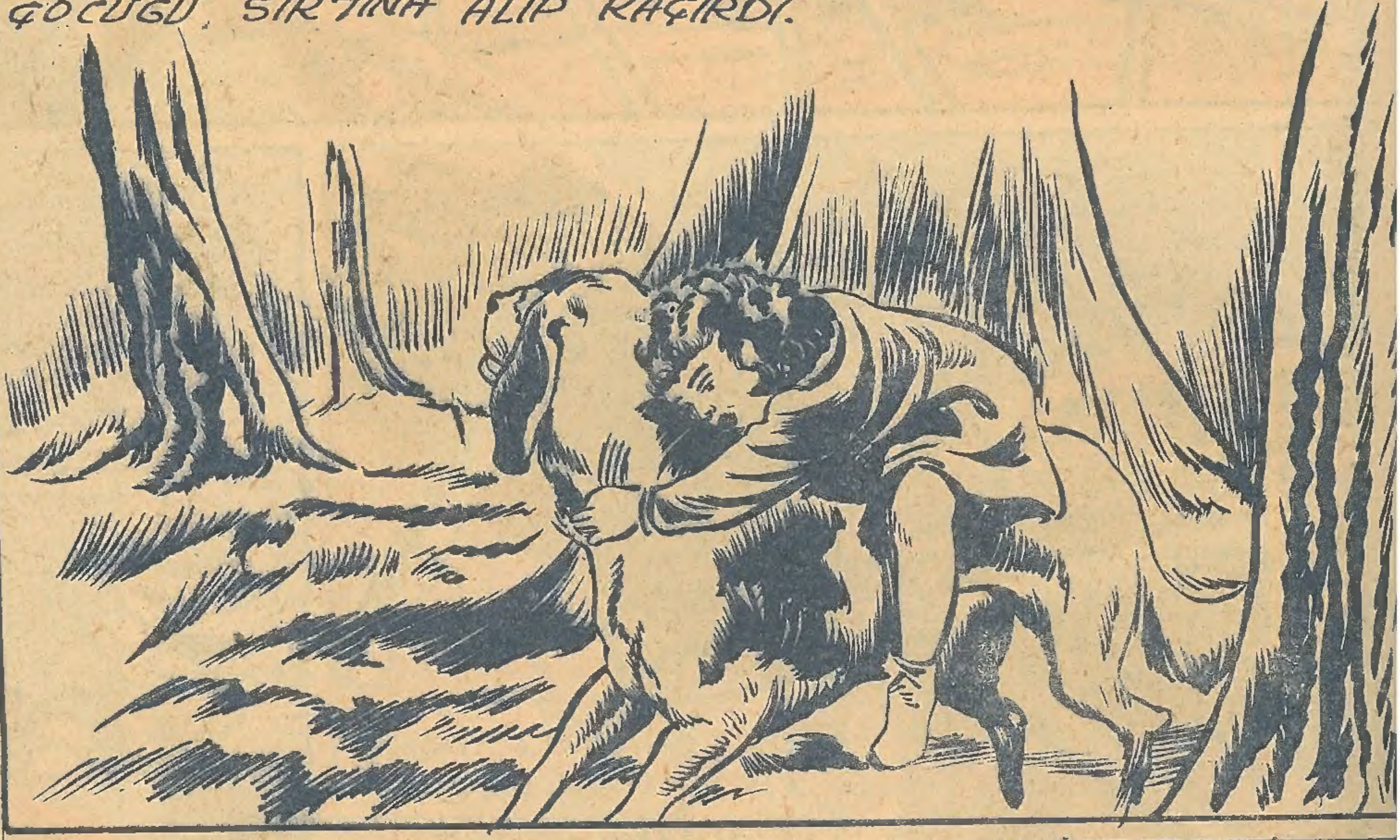

ELMAS KORKMADAN İLERLEDİ. SES
GİTTİKÇE KUVVETLENİYORDU.

EY YABANCI! BURADAN GEÇMEK İÇİN
ÜÇ TEHLİKEYE GÖĞÜS GERMEK
LAZIMDIR. ÜÇÜNÜ DE ATLATIRSAN
YOLUNA DEVAM EDE-
BİLİR SİN

LADY KÜRZON "KÜÇÜK YILDIZI KUÇAĞINDA UYUTTU. KEN-
Dİ DE UYUYAKALDI. FAKAT KÜÇÜK YILDIZIN KÖPEĞİ
ÇOCUĞU SIRTINA ALIP KAÇIRDI.

ELMAS YOLUNA DEVAM ETTİ.
KARŞISINA, YOLUNU KAPAYAN KOCA
BİR KAYA ÇIKTI. İLK TEHLİKE
BU OLSA GERERTE.

ELMAS BÜTÜN GAY-
RETİNİ TOPLADI. KOCA
KAYAYI SIRTLADI.

OLMADI, OLMADI.. SIRTINI
KANLAR İÇİNDE KALDI.
NİHAYET SON BİR GAY-
RET DAHA GÖSTERİNCE
KAYA OYNADI

YA BU KAYAYI
DEVİRECEĞİM..
YAHUT GERİ
DÖNECEĞİM
ÖYLE Mİ?

158/2

ARKASI VAR

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemaletti'nin Tuğcu

SAYI : 8

Caddelerden geçen ve yüksek duvarları aşan Bizanslıların sesleri:

— Kirye Eleyson! diye dalga dalga kulaklarımıza kadar geliyordu.

Ah bu bedbaht insanlar, ah bu günahkârlar, ah bu muhterisler. Kendilerini bekliyen ve kendilerinin hazırladığı âkibetten nasıl korkuyorlar...

Ancak iki buçuk aydır Bizans'ta bulunuyordum ve iki buçuk aydır bu kızı görüyordum. Onun son haftalardaki tavırları ve yanında kalmak için bahaneler bulması ve her fırsatta sarılırcasına bana sokulması işin mahiyetini birden ortaya atmıştı. Bu idrâk beni şaşırttı.

Ya bu iştiağını İrene söylerse?

Onun kendisini idareden âciz olduğunu anlayınca:

— Olga, dedim. Prenses senin bu hallerini duyarsa bir daha yüzüne bakmam ve sana ebediyen darıhırım. Bunu böyle bil.

— Duymıyacak kimse. Bir sen, bir ben, bir de Allah.

Sanki kendisine büyük bir vaitte bulunmuştum. Ellerimi ayrı ayrı öptü ve öyle ayrıldı.

Heyhat, bu güzel fırtınayı atlattığım düşüncesi pek boşmuş. O gece metruk sayılacak kadar tenha konakta, sokakların:

— Kirye eleyson!

Feryatlarını dinliyerek uyumağa çalışırken, taş odaya beyazlı bir hayaletin girdiğini gördüm. Bu hayalet üzerindeki örtüyü fırlattı, intihar eden, denize atılan bir insan gibi kendisini bıraktı.

Bu, bâkire Olga Kozmitidisdi.

ALTI NİSAN 1453

Kilise haline getirilmiş odada, gün ve gecelerini diz üstü geçiren ve pek büyük ısrarla ancak ölmeyecek kadar bir şey yiyen Prenses İrene, iki günde bir, şehirde ve civarında olup bitenleri haber veriyordum.

Bir mucize bekliyen biçare kız beni ayakta dinliyordu. Kendisine şöyle anlatıyordum:

— Mehmet Bey son bir defa Mahmut Paşayı elçi olarak İmparatora göndererek şehrin kan dökmüden teslimini istedi. Konstantin Dıragazez buna razı olmadı. Dün sabah, gün ışıırken duyduğunuz korkunç ses Mehmet Beyin savaşa başladığını bildiren toplarının sesiydi. Bundan sonra toplar durmadan ateşe devam ediyor. Bu topların gülleleri duvarlara raslıyor. Bizanslılar dehşet içindedir. Artık kimse uyumuyor. Herkes topların yaktığı duvarları tamir için uğraşıyor. İçlerine günler, pamuklar doldurulmuş çuvallara taş güllelerin hızını kesmeğe uğraşıyorlar. Toprak dolu sepetler, direkler durmadan duvarların dibine taşıyor. Ahali kaynaşan bir karınca sürüsü gibi. Bu toplara karşı Bizans müdafileri taş, ok ve küçük toplarla karşı koyuyorlar,

Kale üstleri ve mazgal gerilerine kadar çıkan ahali müdafilere her türlü yardımı yapıyor.

İren bu haberi heyecanla, korku ile dinliyordu. O konaktan çıkmadığı, hattâ pencereden bakmadığı için sadece feryat ve uğultuları duyuyordu. Sokakların halini görse yesinden çıldırırdı. Bana bazı suller soruyordu:

— Yusuf Bey, Mehmet Bey Bi-

vermek zorunda değil. Meclis var. Bu güzel şehrin yağmadan ve ahalisinin kısmen öldürülmesinden, kısmen esir edilmesinden kurtarılması için savaşız teslim edilmesi bir alçaklık değil, belki şahsi bir fedakârlıktır. İmparatorluk gururu adına savaşmakla büyük bir bata yapılmaktadır. Ben de sırtıma yükler alarak kalelere kadar gittim asil Prenses. Ben

Birçok saatini kilise odasında geçiriyordu.

zansı alacak mı dersin?

— Tarafsız bir insan olarak söylüyorum Prenses. Mehmet Beyi yakından tanırım. Çok sert, çok inatçı bir beydir. Eğer şehri saran askerin çekildiğini görürseniz anlayınız ki Türk İmparatoru ölmüştür. Onun azmi karşısında müdafaa bir işe yaramıyacaktır.

— İmparator şehri teslim etmek alçaklığında bulunamazdı.

— Lütfen beni dinleyiniz Prenses İren. İmparator şahsen karar

bir Bizanslı gibi çalışarak yukarılara çıktım ve hattâ düşen bir askerin elinden aldığım okla bizimkilere karşı bir saat savaştım. Karşıda nihayetsiz asker yığınları vardır. Bizansı korumak isteyenler onlara nazaran az. Buna rağmen kale duvarlarından çok ağır sözler söylüyorlar, çok büyük hakaretler ve küfürler savuruyorlar. Korkarım bu hareketlerin hesabını zavallı halk verecek, korkarım çok insan bu kızdırılan ve hakaret görenler tarafından

kılıçtan geçirilecektir.

— İmparator nerede?

— İmparator bir dakika bir yerde durmıyor. Duvarların boyunca koşuyor, Bizansın en çok yorulan, en fazla çabalyan insanı odur. Cenovalıların reisi Justin-yani Harisyusta (Edirnekapi) onun yanında Teodor dökristosla iki kardeşlerin emrindeki askerler duvarları muhafaza ediyor, Konstantinin sarayı Venedik askerleri tarafından, Velakerna sarayı ve Kaligarya (Eğrikapi) kapısı ile etrafı Sakız ve Roma askerlerine kumanda eden Kardinal İzidor tarafından tutuluyor. Peganapili (Silivrikapısı) Venedikli Dolfen, Pentapirypili (Yedikule) de yine Venedikli Katerino Kontarini bulunuyor. Bunlardan başka Fabrici Kornero, Leontari, var. Lukas Motaras Giritli ve yerli ahali ve askerlerle Hrisokeras (Haliç) duvarlarını muhafaza ediyorlar.

— Yusuf Bey, bütün bu muktedir kumandanlar, bu şanlı ve cesur askerler Bizansı kurtarırmıyacaklar mı?

— Bunu bize zaman gösterecektir Prenses. Şuna inanıyorum ki savaş biraz uzun sürecektir ve iki taraf çok büyük kayıplar verecektir.

— İmparatorun istediği yardımlar gelmiyor mu?

— Bizans ne yaparsa kendisinden, kendi içinden yapacaktır. İmparatorun istediği yardım gelmedi. Gelse de pek az bir asker gelebilir. Çünkü kara yolları tamamiyle sarılmıştır. Denizde de Mehmet Beyin kuvvetli bir donanması var.

Cuma günüydü. Konağın altında, loş salonun bir köşesinde, yere bir örtü yaymış ve namaz kılmıştım. Namaz biterek ayağa kalktığım zaman İreni kapının önünde, başını kapının mermer çerçevesine dayamış, dalgın ve hareketsiz gördüm. Beni bütün namaz müddetince seyretmiş olmalıydı. Yanına doğru ilerledim ve:

— Bir emriniz mi var Prenses İren? dedim.

Ne için geldiğini ve ne istediğini unutmuştum. Titrek bir sesle sordu:

— Sen böyle ne yapıyorsun Yusuf Bey?

— Tanrıya karşı kulluğumu göstermek için namaz kıldım, dua ettim.

— Namaz dediğiniz bu mudur?

— Evet.

— Bizansta cami var. Oraya müslüman Türklerin girdiğini gördüm. Fakat benim yanımda kimse namaz kılmadı. Siz ağlamışsınız?

— Siz de ağlıyorsunuz Prenses. Dua ederken daima gözlerinizde yaşlar görüyorum. En temiz göz yaşı Tanrının önünde dökülenlerdir.

— Sizin Tanrınız kimdir?

— Sizin gibi çok iyi okutulmuş bir prensesin bunu bana sorması çok garip.

— Bizim rahipler başka dinlerin tamamıyla batıl ve yanlış olduğunu söyler ve bizi bu hususta düşünmekten menederler? Fakat çok büyük bir inançla ağladığınızı ve kendinizi tamamıyla unuttuğunuzu gördüm.

— Bana benim Tanrımı soruyorsunuz Prenses İren. Benim Tanrım yeryüzündeki bütün varlıkları ve canlıları yoktan var eden, merhametlilerin merhametlisi, cömertlerin cömerdi, her şeye kadir olan Tanrıdır.

— Fakat, fakat Yusuf Bey, bizim Tanrı bildiğimiz, daha başka bir kutsi varlık değildir.

(Arkası 14. sayfada)

ATMACA REİS ADAMLARINI GÜVERTEYE TOPLADI.

ŞU GEMİYE HÜCUM
EDECEĞİZ

YANİ BİZİ BİR LOK
MADA YUTACAK

BANA İTİMA DİNİZ YOK
MU? SİZE BİR FIRTINA NA!
SİL YENİLİR GÖSTERMEDİM Mİ?

ADALAR KRALİÇESİ

GEMİ YAKLAŞTIKÇA AZAMETİ
MEYDANA ÇIKTI

ONUN SÖZLE-
RİNE KAPILAN
TAYFALAR VURUŞMAGA
HAZIRLANDILAR. BİR
YANDAN KRALİÇA BİR
KENARA ÇEKİLMİŞ KİS
KİS GÖLÜYORDU

GELİŞE
BAK.. BİZİ İKİYE
BİÇECEK..

DAHA İYİ YA..
DAHA ÇABUK
KÖPEK BALIK.
LARINA YEM
OLURUZ.

BU SIRADA ÖTEKİ GEMİDEN
GONTRANO VE VARGO...

EĞER BU
KADAR HARAP
OLMASA MAD-
RASIN GEMİSİ
DERDİM.

O OLSA
BİLE BU HA-
LİYLE KİM-
SEYİ KOR-
KUTAMAT

BU GÖRDÜĞÜM
İNSANLARIN
EN GARİBİ

DÜRBÜNLE BA-
KAN JOFRE
BİR ÇİĞLİK
ATTI.

BİZ FIRTİ-
NADAN KAÇ-
TIK AMA
ONLAR
KAÇAMA-
MIŞLAR

HAŞMET-
MEAP AT-
MACA REİS
İLE KRALİÇA.
NIN HAKİKATEN
O GEMİDE OLA-
CAKLARINI ZANNE
DİYOR MUSUNUZ?

MUHAREBEYE
HAZIRLANIYORLAR
HEPSİ GÜVERTE-
DELER, SİLÂHLARINI
ALMIŞLAR..

MAJESTE
BİR SALVO
YAPAYIM MI?

ÇILDIRDIN MI
SEN.. BELKİ
KRALİÇA DA
İÇİNDEDİR.

ATMACA REİSTEN CE-
SARET ALAN MADRAS
TAYFALARA EMİRLER
VERMEYE BAŞLADI

GEMİCİLER PAÇAVRA HALİNE GELMİŞ
OLAN ARMALI
YELKENİ HİSSA
ETMEĞE ÇALIŞ-
TILAR

HAKİKATEN TU-
HAF.. BU HERİF
BÜYÜCÜ MÜ-
DÜR NEDİR?

HÂLÂ BİZİ TO-
PA TUTMAMIŞ OLMA-
LARINI TUHAF BUL-
MAYOR MUSUN?

BU SIRADA ATMACA
REİS KILICINI SALLADI.

HÜCUMA HAZİR
OLUN.. EWELÂ
İSKELE ATIN.

ARKASI VAR

Süt Meselesi

Yazan: F. Demiray

PATRONLAR yanlarına bir kız daktilo, kâtip filan alacakları zaman onların bilgilerine, işgüzarlıklarına pek bakmazlar. Hatta büsbütün acemisini, hiçbir yerde çalışmamışını, eflenmemiş, güllenmemişini ararlar. Kendi usullerine göre iş öğretmek, iyi ve hayırlı memur yetiştirmek için mi?

Hayyyyyyy. Koklanmamış bir çiçeği karşılarında bulundurmamak, bekaretin, safiyetin tadını çıkartmak için. Hem kapı kapı dolanmış olanlar yüzüzdür. Hem aylıklarına zam isterler, geç gelir, sık sık izin alırlar. Bunların başka yerlerde takılmaları da vardır.

Hayrullah eliye vardığı zaman "Eh, ben de artık zenginim," diyebildi. Yıllarca it gibi iş peşinde koştuktan sonra iki odalı bir yazıhane açmış, işlerini takıma koymuş, açıkcası, paranın aktığı yeri keşfetmişti.

Komisyonculuk yapıyordu. Çekirdekten yetiştirdiği için çok adam taniyordu. Tüccara müşteri, müşteriye tüccar buluyor, bilhassa taşra işleri yapıyordu. İş gücü tanıtmak ve iki taraftan da komisyon almak. Ayda şöyle bir yedi, sekiz bin geliyordu bu işlerden.

Han odasındaki yazıhanesini, ayak işlerinde kullandığı kâtibi Selâmi efendisini bıraktı ve:

— Şimdiye kadar kimseyi yüksündürmeden yaşadım. Vazifelerimi yaptım Kadın öldü. Kızı evlendirdim. Oğlan da iyi bir mevki sahibi oldu. Dünyada tek başıma kaldım. Artık çektiğim mükâfatın, görmeli, yani senin anıyağın Hayrullah'ı bırakıp Şerrullah olmalı, dedi.

Güzel bir yazıhane açtı. Telefon aldı. Kendisine kat kat elbiseler yaptırttı. Bir de apartman dairesi kiraladı. İş kadına kaldı. Evlense mi, metres mi tutsa? Yoksa hiç birisini yapmasa da güzel bir kız alıp onunla gönül eğlenirken yine dışarıdan otlasa mı?

Bu sonuncusu ona daha iyi geldi. Temkinli bir adamdı. Derken bir tanığının daktilo imtihanına gitti. Çalışmış, çalışmamış, acemi, usta yüzlerce kız gelmişti. Uzaktan göz misafiri oldu. Şöyle onsekiz, ondokuzluk birtanesi ona pek şirin göründü. Göze pek

çarpıyordu. Fakat erbabı bilirdi güzeli.

Bu acemi hemen hemen imtihanın sonuna kalmıştı. Kendisi de aczini bilmiş olacaktı ki neticeyi beklemeden, gözleri dolu dolu çekilip gidiyordu. Hayrullah kancayı taktı. Merdivenlerde enseledi kuşu:

— Kızım sen galiba ilk defa işe veltleniyorsun.

— Evet, beyefendi.

— Adın ne?

— Gülden.

— Şu kartı al. Yarın öğleye kadar yazılı olan adrese gel.

Ertesi gün Gülden geldi. Şerrullah onun haline baktı. Hiç te aldanmamıştı. Bebek gibi kız. Ufak bir maaşla yanına aldı. Bir ay kadar denedi. Kız hem zeki, hem de hakikaten göze girip çalışarak para almak ve geçinmek ihtiyacında.

İstedikini bulmuştu. Artık harekete geçmeliydi. Fakat ne taraftan saldıracağını kestiremiyordu. Bu işlerde hiç bilgisi ve melekesi yoktu. Nihayet işi açıkça anlatmağa karar verdi:

— Gülden, benim karım öldü. Kimsem yok. Bekâr yaşıyorum. Yeniden evlenmek lâzım. Evliliğe alışık bir adam bekâr yaşyamaz. Ne kadar para kazandığımı biliyorsun. Bankalarda çeyrek milyonum, işlerde de bir bu kadar param var. Bak, düşün, taşın, işine gelirse seni alırım.

Kız gelincik gibi kızardı. Kafası önüne doğru kasıldı. Taş kesildi adeta.

— Neye cevap vermiyorsun?

— Ben, ben nişanlıyım da..

— Nişanlı mı? O fena işte. İyi ama nerede nişan yüzüğü?

— Nişan yüzüğü alacak para nereden efendim?

— Peki amma nişanın neye alınıyor?

— Teyzemin oğludur efendim. Bizim geçinemize de yardım ediyor. Kardeşleri de var. Marangozluk yapıyor.

— Allah hayırlı etsin.

Şerrullahın fena halde canı sıkıldı. Kızı sepetliyemedi. İçi acıdı. Dışarıdan birşeyler aramağa karar verdi. Fakat iki gün sonra gözleri kıpkırmızı kesilen kız:

— Beyefendi, dedi. Teklifinizi an-

neme de söyledim. Hatta Necmi de vardı. Necmi ağabeyim benden vazgeçti efendim. Arzu ederseniz evleneceğim.

— İyi amma etinden et kesmişler gibi neye ağlıyorsun?

— Necmi ağabeyim beni çok ister, özenirdi de.

— Kızım, ben kimsenin canını yakmak istemem.

Ertesi gün oğlan geldi. Besli, gürbüz, sapına kadar işçi bir genc. Kendisini tanıttıktan sonra fikrini söyledi:

— Beyefendi, şimdiye kadar iki yakam bir araya gelmedi. Kendi talih-sizliğime Gülden'i de ortak etmek istemem. Mademki kendisine bir refah kapısı açılmıştır, mademki siz arzu ediyorsunuz, şuradan selâmet çıkmayayım ben teyzezademin bu evlenmesine memnun olacağım. Temiz kızdır, namuslu kızdır, saf kızdır. Siz de onun halinden anlırsınız. Allah bahtiyar etsin efendim.

dim. Bu konuşmadan bir ay sonra Şerrullah eski kâtibi Selâmiyi çağırttı. Kendisine kırgın olan fakat fakirlik belasını yılmış adamcağız terbiyeli terbiyeli karşısına geldi. Hal hatır sorduktan sonra:

— Tebrik ederim beyefendi, dedi. Allah bahtiyar etsin. Fakat biraz yorgunsunuz.

Hayrullah bağırdı:

— Nemi tebrik ediyorsun be Selâmi. Kırk yılda bir şer tarafına kaçalım dedik. Karşımıza bir pürüzlüsü çıktı. Sen benim para kazanmak için ne sıkıntılar çektiğini bilirsin. Emsalim gibi ben de bir oh demiyeyim miydi?

— Desenizdi, Beyefendi. Çok iyi ettiniz.

— Patlama da dinle. Kız benimle evlenmeğe can atıyor. Fakat iki gözü iki çeşme. Oğlana gelince yüreği şahrem şahrem. Birbirlerini bin kat daha severek ayrılıyorlar. Ah şu para. Gözü kör olsun. Ne cinâyetler işletiyor.

— Dünyanın gidişatını siz mi düzeltceksiniz, Beyefendi. Herkes kendi nefisini düşünüyor. Hanımefendiyi aldığınız pek iyi ettiniz.

— Almadım be herif. Almadım diyorum sana.

— Neden a efendicğim.

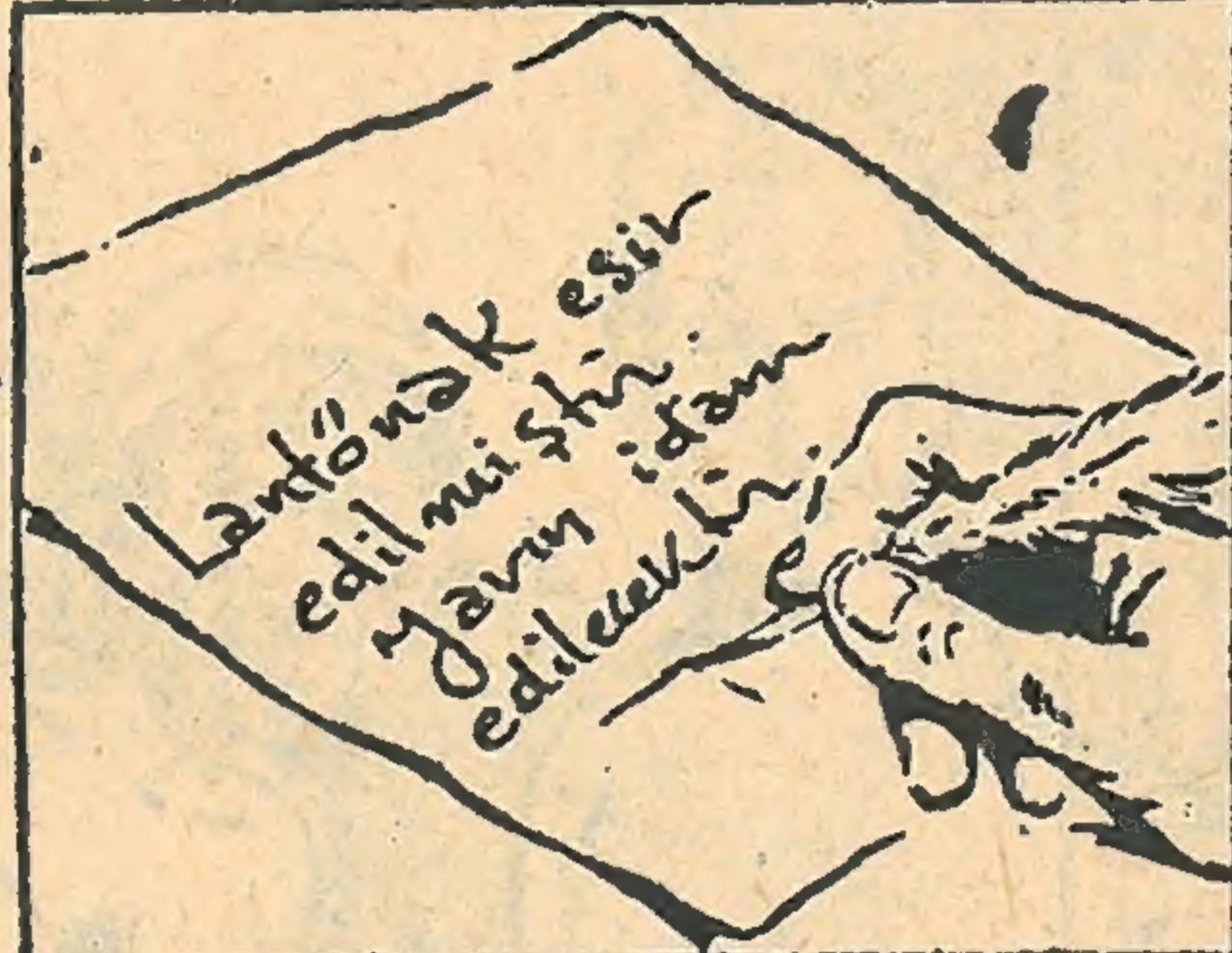
— Süt meselesi. Zahir temiz süt emmişik. Açtım oğlana güzel bir atölye, kıydırdım nikâhlarını, yaptım bir de güzel düğün. Tıktım onları bir odaya. "Ha şimdi ayrılın bakayım" dedim. Ben küümüm, bu yaştan sonra elalemin körpe nişanlısına göz dikmek kim. Seni çağırmana gelince, Selâmicğim, seni yine yanıma alayım, beraber dertleşiriz, arada bir kafayı çekeriz, bu yaştan sonra işin mi yok, be adam.

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

55

ZINDANIN KAPISI GAUVAIN'IN ÜSTÜNE. MARKİ DÖ LANTÖ. 55 NAK KAÇMIŞTI.

ERTESİ GÜN SİMURDEN LANTÖNÜK'ÜN İDAM EMRİNİ YAZDI VE İMZALADI.

KÂSİDİ KATLADI. ZARFA KOYDU. MÜHÜRLEDİ. BİR EMİR ERİNE VERDİ.

KAPİYİ AÇIN MAHPUSU GETİRİN. SİMURDEN İDAM İŞİNİ BİZ ZAT İDARE EDECEKTİ.

GAUVAIN! İKİ ERİN ARASINDA GAUVAIN GÖRÜLÜNCÜ SİMURDEN AZ KALSIN KÜÇÜK DİLİNİ YUTA. CARTI..

LANTÖNÜK NEREDE? KAĞIT.. BEN YARDIM ETTİM.. BEN SEBEP OLDUM.

ÇİLDİRDİN Mİ SEN? NE MÜ NASEBET. Çİ KAR O HERİFİ. KAÇIRDIM DİYO. RUM.. GECE BU ODAYA GİRDİM. HARMANİYE. MI VERDİM.. ONU BEN SANDILAR. KAĞIT GİTTİ TABİİ.

BUNUN CEZASI. NI DÜŞÜNDÜ MÜ? EVET ÖLÜM.

SUÇLUYU OTURTUN. SİMURDEN HEYECAN VE HİDDETEN SAPSARI KESİLMİŞTİ. TOK BİR SESLE EMİR VERDİ.

KİLİNG-LARINIZI ÇEKİN. GAUVAIN, PERİŞAN BİRVAZİYETTE TABİ. 158 REYE ÇÖKTÜ.

SUÇLU... AYAĞA KALK.. Mİ'DAFAA EDECEK MİSİN KENDİNİ? SİMURDENİN BU HAREKET VE SÖZLERİ GAUVAIN'IN ÇOK AĞIR CEZAYA ÇARPTI. RILACAGINI GÖSTERİYORDU.

EVET.. MÜDAFAA EDECEĞİM. İYİ BİR HAREKET YAPTIĞIMI SANIRKEN FRANSAYI İNGİLİZLERE SATAN BİR İNSANI ÖLÜMDEN KURTARDIM. BEN SUÇLUYUM. CEZAMI ÇEKECEĞİM. AMA NAMUSUMU KURTARDIM. ARKASI VAR.

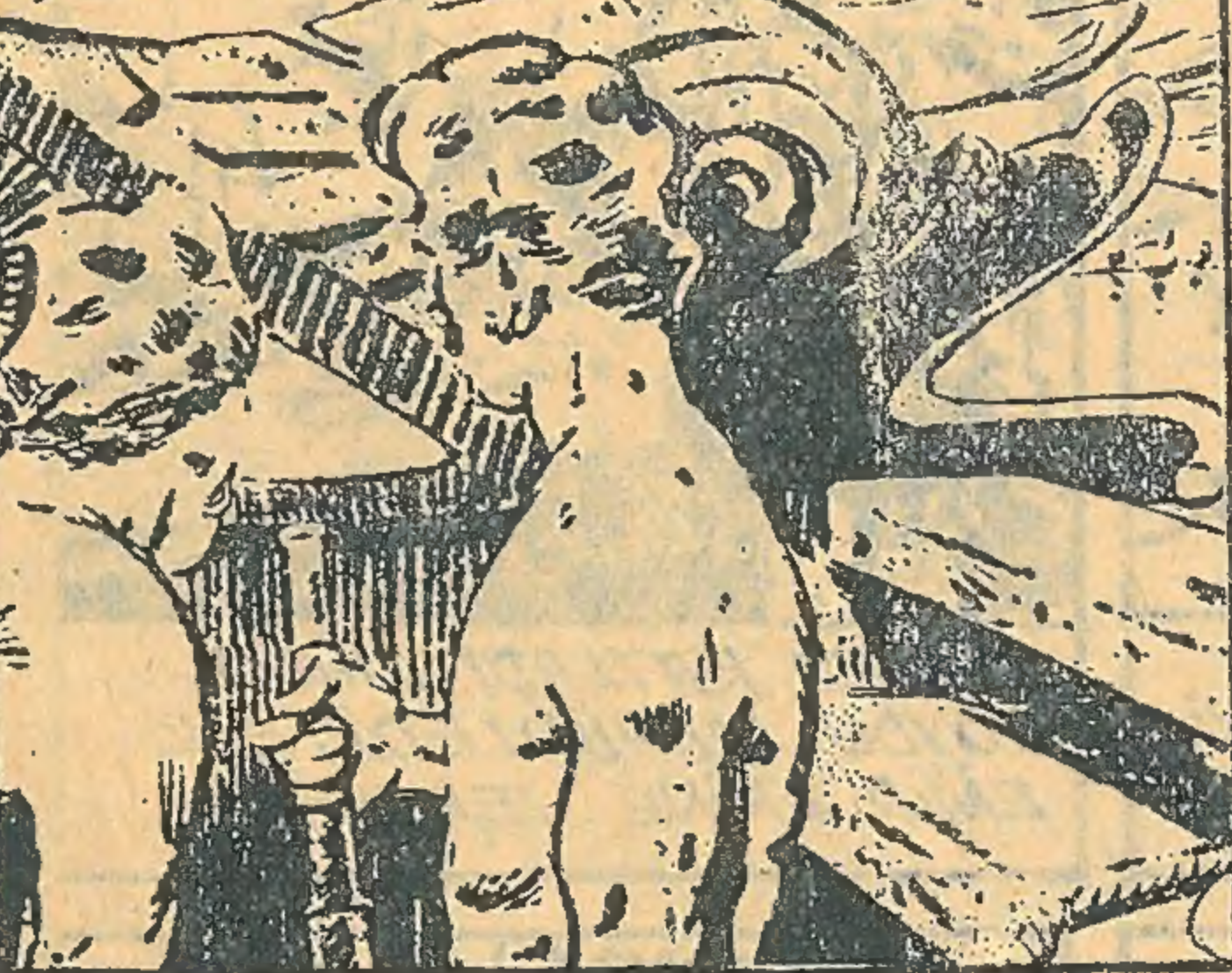
O NE... KING RIŞAR
GİDİYOR...

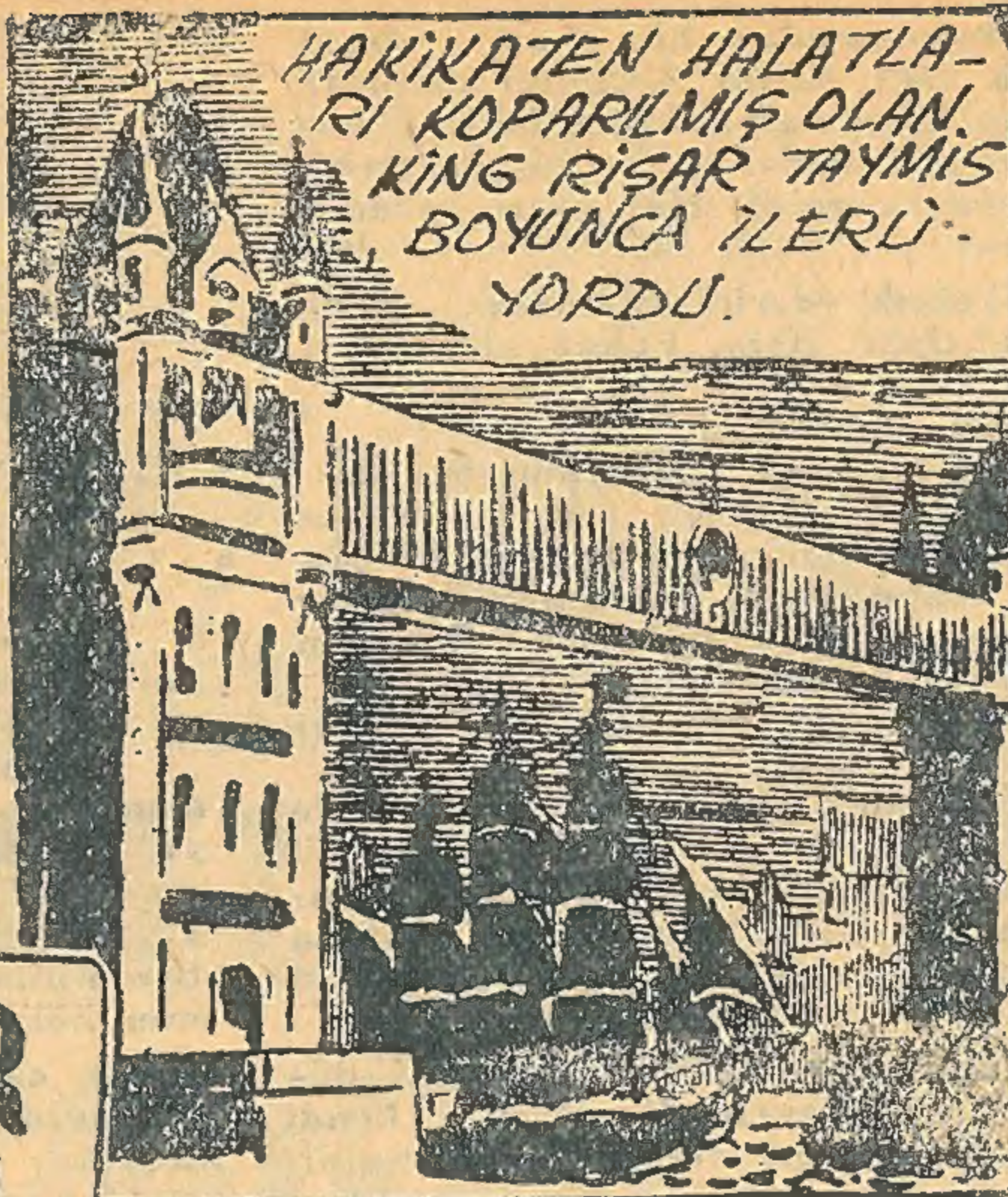
KORSANLAR KRALI

No: 9

GOK GEÇMEZ, BÜ-
TÜN İNGİLİZ DO-
NANMASI PEŞİ-
MİZE DÜ-
ŞER

HAKİKATEN HALATLA-
RI KOPARILMIŞ OLAN
KING RIŞAR TAYMIS
BOYUNCA İLERLİ-
YORDU.

ESKİ KORSAN
MAEL TAY
NİSİ ANU
CUNUN
İÇİ Gİ-
BİYİ
BİLİR
DI.

MAEL LON-
DRA KULE-
SİNİN ÇOK
YAKININA
SOKUL-
MA...
ÇA-
KARLAR
İSE
GÜME
Gİ-
DE-
RİZ.

KAPTAN.. BAK BİR
NÖBETÇİ NESELEYİ
ÇAKTI.. GÖRDÜN MÜ
ATINA BİNİYOR

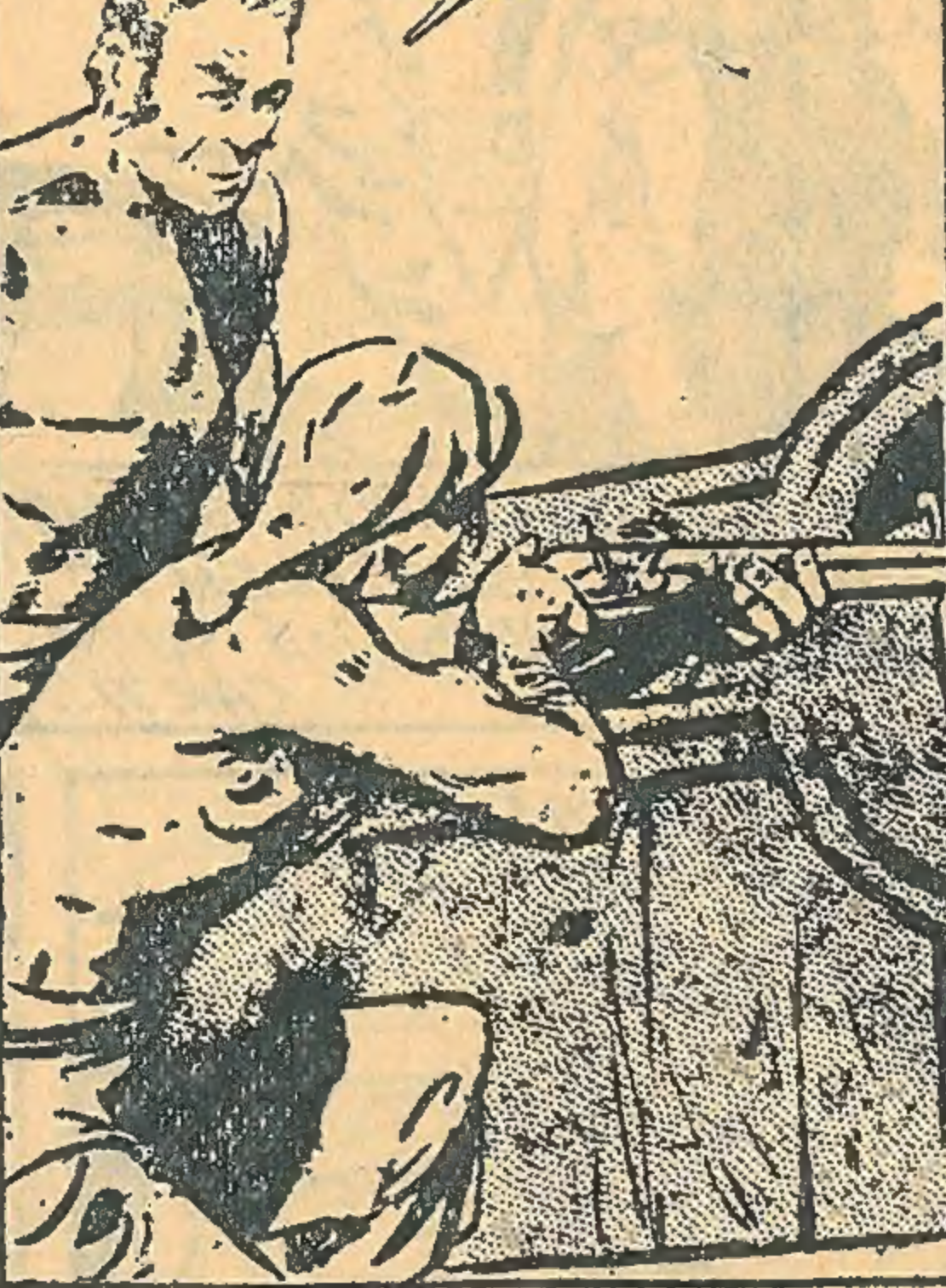
NÖBETÇİ DERHAL KU-
LEYE DOĞRU YOL AL-
MAĞA BAŞLADI. VAZİYET
TEHLİKELİYDİ

AKLIMA BİR ŞEY GELDİ..
BEN İNGİLTEREDE ÇOK BU-
LUNDUM. İYİ BİR NİŞAN-
CIYIM. BİR İNGİLİZ BUL-
DUR BANA BAKAYIM..

HERİFİ YURURSAN BİR
DEDİĞİNİ İKİ ETMEMİ
MAEL.. YAŞA-
DIN

SAHİLDEKİ SÜVARI GEMİ-
YE EN YAKIN YERDEN GE-
ÇERKEN MAEL ÇAKARAL-
MAZ'IN TETİĞİNİ ÇEKTE.
SÜVARI KAPAKLANDI.

KAC KİŞİ KALDI BÖYLE
ATTIĞINI VURAN..
NASIL OĞUL.. BİZ DEDİ-
GİMİZİ YAPARIZ..

NE OLUYOR ANLAMIYORDUM..
BİR GİRİYOR BİR ÇIKIYOR..
BU KING RIŞARIN
HAREKETİNDEN BİR
ŞEY ANLAMIYO-
RUM

BU SIRADA
SAHİLDEKİ
BATARYA
KOMUTANI
KING RIŞA-
RIN BU A-
CAYIP HA-
REKETİNE
BİR MÂNÂ
VEREMİ-
YORDU.

ARKASI VAR

CANI SERBEST KALDI!

(6. sayfadan devam)

Dükkândan çıktı ve aksi istika-
mete doğru koştu. Sonra öbür köşe
başında durup geriye baktı. Lab-
bé de koşmağa başlamıştı ve uzun
bacaklarıyla muhakkak ki az za-
manda ona yetişirdi.

Tekrar koşmağa başladı. Ama
bütün süratine rağmen, arkasından
akseden ayak seslerinden uzaklaş-
mağa muvaffak olamıyor; bilâkis
Labbé'nin gittikçe kendine yakla-
makta olduğunu hissediyordu. Belki
şimdi bıçağını çıkarıp eline almıştı
bile.

Okadar hızlı koşuyordu ki etra-
fında ve önündeki hiçbir şeyin far-
kında değildi. Onun için yolunun
üzerindeki taşa ayağı âniden takıl-
dı ve ufak tefek adam büyük bir
hızla yüzükoyun taşların üzerine
kapandı.

Komiser Micou yanına vardığı
zaman Kachoudas henüz nefes ala-
biliyordu. Fakat ancak onun:

— Sana, Labbé'nin intihar et-
miş olduğunu bildirmeğe geliyor-
dum Kachoudas! dediğini duyacak
kadar yaşıyabildi. Öldüğü zaman,
Labbé'nin şerrinden kurtulmuş ol-
manın verdiği ferahlık yüzünü ay-
dınlatmıştı.

GÜZEL YUSUF

(11. sayfadan devam)

— Bizim görmediğimiz, fakat
bizi gören, bizi işiten yüce Tanrı
şeriksizdir. Bir insan gibi doğ-
madı, O insanların aklının yetmi-
yeceği bir büyüklükte olan varlık-
tır. O doğmadığı gibi ölmez de.
Ben de onun merhametine, adale-
tine inanıyor, beni düşündüğünü
biliyor ve ona bağlı bulunuyorum.
Dilerim o büyük ve şeriksiz Tan-
rım sizin kalbinize de saf inancı
versin ve sizi bütün fenalıklardan
korusun.

İren bir adım geriye çekildi.
Korkmuş gibiydi. Rengi soldu ve
güzel gözlerinin bebekleri yaşlarla
örtüldü:

— Penaya ve İsa sana merha-
met etsinler.

— Şeriksiz, biricik olan Ulu
Tanrı senin masum kalbini hakiki
imanın nuriyle doldursun İren.

Bulduğum loşluktan, kapının
dışına çekilmiş olan Prenses İrene
ilk defa sen diye ve kendi ismini
kullanarak böyle haykırmıştı.

Bu anda, duvarları aşmış olan
büyük bir taş gülle pek yakınlara
düşmüş ve sokakları dehşete boğ-
muştu. Yükselen çığlıklar ve gü-
rültüler her tarafı sardı. Büyük
duvarların arkasından haykırı
haykırı koşuyor, inliyor, sesleni-
yorlardı.

Yine aynı zamanda gökyüzü
kapkara bulutlarla örtülmüş ve
ya kara bir bulut şehrin üzerine
alçalmıştı.

Göz kamaştırıcı bir şimşek
çaktı. İren haykırarak ellerini
yüzüne kapattı. Ben onun yanına
kadar yürüyerek ellerimi gökyü-
züne karşı açtım ve:

— Ey ulular uluşu, ey merha-
metliler merhametlisi Tanrım.
Kalbini sana çevirenlere acı. Baş-
kalarının küfür ve kötü inançla-
rına aldanmış olanların suçunu
bağışla ve sen nasıl istersen öyle
yap! diye haykırdım.

Bir yaprak gibi titreyen İren
benim kime haykırmak istediğini
görmek için gökyüzüne baktı. O
görünmez kutsî varlığı elbette gö-
remedi. Fakat çok daha başta ol-
muştu. Perişan bir halde, ağır a-
ğır geriye döndü, merdivenleri çı-
kıp gitti.

O akşam, Olga bana yemeğini
getirince sordum:

— Prenses kilisede mi?

(Arkası var)

ALNIMIN

YAZISI

BİR ARA BİR POLİS MEMURU GÖRDÜM. YÜREĞİM BİR HOP ETTİ. KALBİM KÜT KÜT ÇARP. MAĞA BAŞLADI. HERKES BANA BAKIYOR. HER POLİS BENİ ARIYOR SANIYORDUM.

AMAN ALLAHIM!...
HÜR OLMAK NE
İYİ ŞEY...
YA YAKALANIRSAM?

24/1

YOLUMU DEĞİŞTİRDİM. ESKİDEN ARASIRA GİTTİĞİM „FALEN„ ADLI BİR GECE KLUBÜNE GİRDİM.

EN EMİN YER
BURASI..

KİMSENİN BENİMLE
ALÂKADAR OLMUYACAĞI
BİR KÖŞEYİ SEÇTİM
OTURDUM.

NE EMREDERSİNİZ EFENDİM

UZAKTAN
PEK GÜZEL BİR KIZA
BENZİYORDU. GÜZEL AĞZI İRİ
SİYAH GÖZLERİ, BİÇİMLİ BİR YÜZÜ
MÜTENASİP BİR ENDAMI VARDI.
HANİ NEREDE
İSE AŞIK OLACAKTİM.

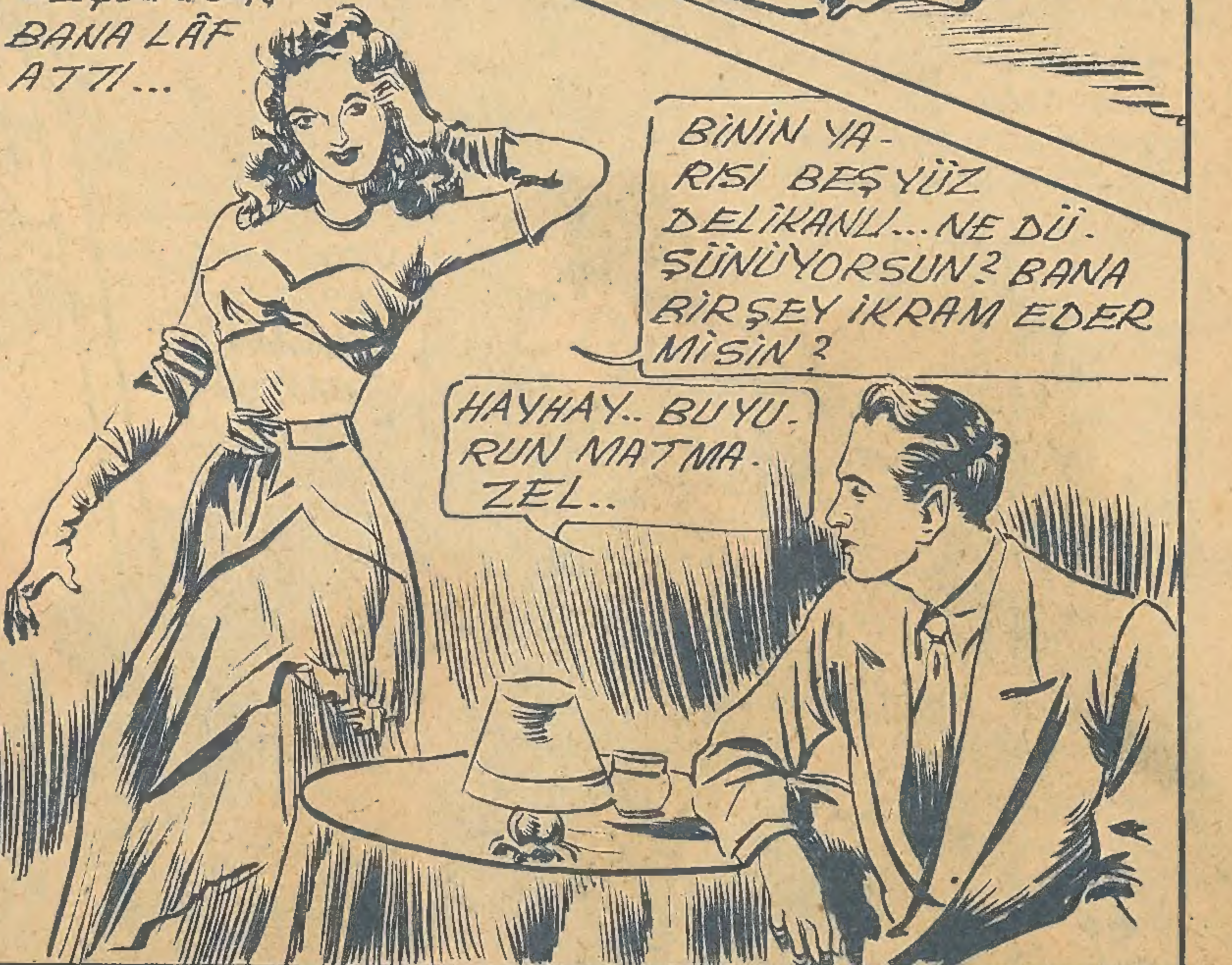
İŞIKLAR
YAVAŞ YAVAŞ
SÖNDÜ. PROJELER
TÖRLER YANDI. SAHNEYE
BİR KIZ ÇIKTI. BANA
PEK DOKUNAN BİR İKİ ŞARKI
SÖYLEDİ.

ŞARKI
SINI BİTİRDİ.
YANIMDAN
GEÇERKEN
BANA LÂF
ATTI...

BİNİN YARISI
BEŞYÜZ
DELİKANLI... NE DÜŞÜNÜYORSUN?
BANA BİRŞEY İKRAM EDER MİSİN?

HAYHAY.. BÜYÜK
RÜN MATMAZEL..

158/1

DÜŞÜNCELİSİNİZ. MAHZUN
OLMANIZ YÜZÜNÜZDEN
OKUNUYOR. BAK ÖNÜ-
ZE BİR ŞEY GETİRTME-
MİŞSİNİZ.. HELE BİR
SİGARA TELLENDİRİN
AKLINIZ BAŞINIZA
GELSİN..

KIZIM BİR MACERA
ARAYORSAN SANA PE-
ŞİN SÖYLİYİYİM.. BEN.
DE İŞ YOK..

BEN BİRAZ KABA-
YIMDIR KUSURA
BAKMA.. BU KADAR
İNSAN İÇİNDE BUL-
DUN BULDUN DA
BENİ Mİ BULDUN?
BİR METELİK-
SİZİ.....

HAREKETLERİNİN ÇOK
KABA OLDUĞUNU SÖY-
LEMEĞE İHTİYAÇ YOK..
MAL MEYDANDA..

24/2

AFERİN...
ÇOK AÇIK KALP-
Lİ KIZSIN.. SENİN-
LE İYİ ARKADAŞ OLA-
BİLİRDİK.. İYİ, HOŞ, GÜ-
ZEL BİR KIZSIN..

İYİ.. GÜZEL.. HOŞ..
BUNLAR HERER-
REKTEN PEK ÇOK
DUYDUĞUM TATSIZ
SOĞUK LAFLAR.. SEN
BUNU İSTESEN DAHA
BAŞKA ŞEKİLDE SÖYLİYE-
BİLİRDİN.. ANLAŞILAN CANIN
İSTEMEDİ.

TAM BU
SIRADA KAPI
AÇILDI İÇERİ PO-
LİSLER GİRDİ.

KİMSE YE-
RİNDEN KIPIRDA-
MASIN ARAMA TARANA
YAPACAĞIZ

BU ANI
BASKINI BEK-
LEMİYORDUM.
BENDE ŞAFAK AT-
TI, KANIMIN ÇEKİLDİĞİNİ HİSSETTİM. TEKRAR
ZİNDANA GİTMERTENSE ÖLMİYİ TERCİH EDER
DİM.

BENİ ARI-
YORLAR..

NEN VAR?
HEVECAN..
LANMA...
SENİ ŞİP-
ŞAK BU-
LURLAR..

DIVARA YA-
PIŞ.. GÖLGE-
DEN GÖLGE-
DEN KAÇALIM.
ELİMİ BIRAKMA..
ÇIKMAĞA ÇALIŞA-
LIM..

DELİ MİSİN
SEN? BENİM
İÇİN NEYE
KENDİNİ TEH-
LİKEYE ATI-
YORSUN?

ORKESTRANIN YANI BA-
ŞINDA BİR KAPI AÇTI.
LOŞ BİR KORİDORA ÇIK-
TIK.

BURADAN..
ÇABUK OLUN..

ARKASI VAR

158/2